

שבעה עשרה

פרשת

בחוקותי

תשפ"ד

361

תוכן

שיעורים

- 3 שיעור שנגמסר בסעודה רביעית מוצאי שבת קדש בהר ל"ג בעומר
 - 8 שיעור בוגרי חכמה ודעת יום רביעי פרשת אמור
 - 23 המסך משיעור משבוע שעבר משיעור יום שני כט אדר ב
- ◆ ◆ ◆
- 29 והתקדשתם: התאוה – זה קלקול הבריאה
 - 31 הפרשה: ליקוטים מדברי הרב על "ספירת היסוד"

בשער: מורינו הרב במוצאי שבת בהר במעמד ההדלקה בל"ג בעומר בירושלים

נכתב ונערך
על ידי

שעל ידי

© תמונות: א. אביב, א. אביב

המלצה

לפני כמה שנים כשנכנסו למורינו הרב שליט"א כמה אברכים ושאלו אותו אם לפתוח תלמוד תורה על טהרת הקודש, תקף שאל ומה עם בית חינוך לבנות? וגילה דעת קודשו שמאוד הפץ לייסד בית חינוך בדרכי הצניעות כמו שמדריכנו. ואמר שיקראו לתלמוד תורה 'טהרת הקודש' והבית חינוך 'אור אומן' ובין כותב המלצה זו:

המלצה

לישיבת [ל] שובו בנים על טהרת הקודש הננו פותחים כעת ישיבה ותלמוד תורה לבנים ולבנות ותלמוד תורה באידיש, ותלמוד תורה באידיש לבנות, והכל יהיה על טהרת הקודש עם לבושים ארוכים וצנועים שמכסים את כל הגוף. ולכן אנו מבקשים מכולם להרים את תרומתן בעין יפה עבור מוסדות קדושים וטהורים אלה
בברכת התורה הקדושה והטהורה
עבדכם הנאמן
אליעזר ברלנד

על טהרת הקודש
על ידי מורינו הרב שליט"א
מורינו הרב אליעזר ברלנד שליט"א

לעילוי נשמת גסטון בן עמוס. שרה בת אסתר

שיעורים

שעור שנמסר בסעודה רביעית מוצאי שבת קדש בהר ל"ג בעמר

"קו ירק", על ידי קו ירק מחדש אפשר לחדש את כל המתים, כמו אסתר המלכה שהחיתה את כל המתים.

כי העקר זה אסתר, רבי נתן כותב בהלכות מילה ד' הלכה ד' שאסתר — כל הנשים זה ניצוצות של אסתר, כל אשה היא ניצוץ מאסתר המלכה, לכן כל אשה יכולה לפעל ישועות לעם ישראל, כמו דבורה ויעל — שדבורה היתה נשמת משה, ויעל

רבי שמעון בר יוחאי¹, "עיר וקדיש מן שמיא נחת" [דנאל ה, י], קפ"ט, [-] את רבי שמעון שהוא נשמת משה רבינו, אחיה השילוני, הוא אמר "בזאת יפקון מן גלותא", כי צריכים ללמד כל יום שש ישועות זהר כדי לצאת מהגלות, "מפי זרעו" — זה [זרעו של] יוחאי. לכן רבי שמעון בר יוחאי, עכשו זה ל"ג בעמר זה זמן של תחית המתים, כי היום אפשר להחיות את כל המתים.

מראי מקומות והערות

מגדלת רבי שמעון בר יוחאי. עניתי ואמרתי לו רבי שמעון יש לו גם כן בודאי הנאה מזה, הינו מזה החדיוש הנפלא. השיב הו, אחר כך ענה ואמר רבי שמעון בעצמו הוא ענין אחר, כי רבי שמעון הוא עיר וקדיש מן שמיא נחית כנדפס שם ועכשו יש נחל נובע מקור חכמה (משלי י"ח) וכו' גם כבר נשמע שאמר על עצמו שהוא נהר המטהר מכל הכתמים:

¹ חיי מוהר"ן קפט:

בדרה, בעת נסיעתו לאומין ענה ואמר אף על פי כן השם יתברך עוזר לישראל תמיד, ואין דור יתום. וכמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי כשאמר איזה תנא עתידה תורה שתשתכח מישראל, ענה רבי שמעון ואמר לאו, כי בזהר דא יפקון מן גלותא. כי לא תשכח מפי זרעו ועל כן עמד עצמו על זה הפסוק וגלה אז הסוד הנדפס בלקוטי א' בתחלתו עין שם

שעור שנמסר בסעודה רביעית מוצאי שבת קדש בחר ל"ג בעמר

נשמת צפורה. לכן "שמירה" — רבי שמעון
[שפטים ד, יח] זה גימטריא צפורה.
הקו הירק, שזה סוד "אסתר
ירקרת". כתוב ש"נשאה חן

בְּעֵינָיו מִכָּל הַנָּשִׁים" [אֶסְתֵּר ב', יז],
אז אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד [שְׁהִיְתָה]
'יִרְקַקְתָּ? אֲלֵא הָעֵקֶר זֶה הָקו
הִירָק, לְכֵן רַבְּנֵנוּ הוּא הָקו הִירָק
הַמְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים — זֶה הַצִּיּוֹן
הַקְּדוֹשׁ.
שְׁעֲכָשְׁיוּ מִיַּד אַחֲרֵי הַהֲדָלָקָה
נוֹסְעִים לְצִיּוֹן, וּבִ-15: 24 תְּהִיָּה
הַדָּלָקָה, וְאֵז מִיַּד נוֹסְעִים לְצִיּוֹן,
בִּ-15: 1 נוֹסְעִים, יֵצְאוּ

אוֹטוֹבוֹסִים לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
רַבְּנוֹ, עֲשֶׂרָה אוֹטוֹבוֹסִים, כָּלֵם
יְכוּלִים לְהַכְּנִס, זֶה לְכָל
הַמְּשָׁפְחוֹת, מְשָׁפְחוֹת שְׁלֵמוֹת
יְכוּלוֹת לְהַכְּנִס, מִיִּשְׁהוּ תָרַם אֶת
הָאוֹטוֹבוֹסִים, כָּלֵם יְכוּלִים
לְהַכְּנִס בְּלִי הַגְּבֻלוֹת. וְאַחֲרֵי זֶה,
מִיָּד אַחֲרֵי שִׁחְרִית נוֹסְעִים לְצִיּוֹן
הַקְּדוֹשׁ לְרַבְּנוֹ, אַחַר כֵּן לְרַבֵּי
שְׁמַעוֹן בְּעֶצְמוֹ, אִזּוֹ הוּא אָמַר עַל

צָרִיף לְסַפֵּר לְאַשְׁתּוֹ אֶת הַסְּפוּרִים
מֵהַגְּמָרָא, זֶה ה"צְאִינָה וְרֵאִינָה".

"כְּצִפּוֹר", כָּל אֶחָד צָרִיף לְהִיּוֹת
כְּמוֹ צִפּוֹר, דּוּמָה לְצִפּוֹר, לְכֵן
צִפּוֹר זֶה [ג] ש"ע, כָּל הָעֲבוּדָה
בְּל"ג בְּעֵמֶר מְחִזְרִים אֶת הַש"ע
רְבוּא נְהוּרִין, לְכֵן צִפּוֹר —

"צִפּוֹר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קֵן לָהּ"
[תהלים פד, ד], אָדָם הָרֵאשׁוֹן הָיָה לוֹ
מֵאָה חֲמָשִׁים רְבוּא [אורות, כַּמְנַן]
ק"ן, "אֵל תִּסְתַּכַּל בְּקִנְיָן אֲלֵא
בְמָה שְׂיֵשׁ בּוֹ", קִנְיָן זֶה אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, וְחֻהָה נִקְרָאת צִפּוֹר, כִּי
צִפּוֹר זֶה ש"ע בְּלֵי הַיָּיִו, אֲבָל
בְּ[תהלים מן מור] פ"ד כְּתוּב עִם הַיָּיִו
— כִּי הַיָּיִו זֶה אָרִיף אֲנַפִּין, זֶה

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּעֲצָמוֹ זֶה "עִיר
וְקָדִישׁ מִן שְׁמַיָא נְחִית", אֲבָל
רַבְּנּוּ זֶה סוּד הַגְּאֻלָּה סוּד מְשִׁיחַ
בֶּן דָּוִד, רַבִּי שְׁמַעוֹן סוּד מְשִׁיחַ בֶּן
יוֹסֵף, רַבְּנּוּ הוּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, זֶה
"נַחַל נָבַע מִקּוֹר חֲכָמָה" [משלי יח,
ד] — מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

וְלִכֵּן הַרְבֵּיהּ אָמַר שְׁצָרִיף לְדַעַת
אֶת כָּל הַש"ס בְּעַל פֶּה, כִּי בְּגִיל
חֲמֵשׁ כָּבֵד צָרִיף לְדַעַת אֶת כָּל
הַש"ס בְּעַל פֶּה. עַכְשָׁיו קִרְאתִי
עַל הַיַּעֲבֹבִיץ — רַבִּי יַעֲקֹב עֲמֵדִין,
שְׁבַגִּיל חֲמֵשׁ הוּא יָדַע מִסְכַּת
בִּיצָה בְּעַל פֶּה, וְכָל אֶחָד יָכוֹל
לְדַעַת, זֶה דָּבָר מְאֹד קָל. "עִיר
וְקָדִישׁ מִן שְׁמַיָא נְחִית". כָּל אֶחָד

השְלָמָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

**שיעור בוגרי חכמה
ודעת יום רביעי פרשת
אמור**

חומש בראשית, כתוב כאן
בפרשת לך לך: "דַּמְשֶׁק
אֲלִיעֶזֶר" (בראשית טו, ב), מי זה
דמשק אליעזר? תרגום יונתן ית
אליעזר בר נמרוד, כתוב בלך לך
פסוק י"ד². אחרי זה כתוב על
הגר [שהייתה בת נמרוד], גם הגר,
כולם היו בנים של נמרוד, אשת
אברהם, "אשה) [שפִּתְּהָ] מִצְרַיִת
וְשָׁמָּה הָגֵר" (בראשית טז, א), מי היא
הייתה? היא הייתה בת של
פרעה, פרעה היה הבן של
נמרוד³, והגר הייתה הבת של
פרעה, יוצא שאברהם התחתן
עם הנכדה של נמרוד, אברהם

הַשָּׂרֵשׁ שֶׁל הַשָּׁעַ רְבּוּא נְהוֹרִין
[צל פי עץ חיים שער יג פרק יג].

"שְׁהוּא שׁוֹתָה מִהַמְעִין
הַנוֹבֵעַ... לְכֵן מִיַּד אַחֲרֵי שִׁיגְמְרוּ
שְׁחָרִית, בְּ-4:00 יִתְחִילוּ שְׁחָרִית,
בְּ-5:40 זֶה כְּבָר הַיָּץ, מִיַּד אַחֲרֵי
זֶה כָּלֵם נוֹסְעִים לְרַבְּנוּ, לְצִיּוֹן
הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְגֹאֲלָהּ

מוראי מקומות והערות

אבא ועלית עמך לארע נוכריתא וכדון בגין
דלא הוינא ילדא חררית אמתי ויהבתה
למשכוב בעיטפך וחמת ארום עברית ויתבו
איקרי באנפאה וכדון יתגלי קדם יי עולבני
ויפרוס שלמיה ביני ובינד ותתמלי ארעא מינן
ולא נצטרך לבנהא דהגר ברת פרעה בר נמרוד
דטלקך לאתונא דנורא:

² תרגום יונתן בראשית פרק יד פסוק יד
וכד שמע אברם ארום אשתבי אחוי וזיין ית
עולימוי דחניך לקרבא מרבייני ביתיה ולא
צבו למהלכה עימיה ובחר מנהון ית אליעזר
בר נמרוד דהוה מתיל בגבורתיה ככולהון
תלת מאה ותמנסר ורדף עד דן:

³ תרגום יונתן בראשית פרק טז פסוק ה
ואמרת שרי לאברם כל עולבני מינך דהוינא
רחיצא דתעבד דיני דאנא שבקית ארע ובית

מורינו הרב בל"ג בעומר שנה שעברה במירון

זכה להתחתן עם הנכדה של קנייבסקי פתאום הוא נעלם נמרוד. מהשיביבה, הוא ברח מהשיביבה, הוא היה לומד בפתח תקווה כלומז'ה, הישיבה הכי טובה זה כי צריכים לדעת את כל הקושיות על כל פסוק, ר' חיים

ענק, והוא כבר היה בגיל 175, הוא פתח את הסמינר בגיל 20, 155 שנה הסמינר עבד עד שסגרו אותו הפלשתים, סגרו את כל הבארות, ואת כל הישיבות, סגרו את הכל, סגרו את המקוואות, כמו שבמצרים סגרו את המקוואות, רק שובו בנים הלכו למקווה, הכל היה סגור.

כמו עכשיו מירון, סגרו, מירון, אין מירון, אז רק שובו בנים יסעו, שובו בנים יהיו שם כבר בשבת, מוצאי שבת ניסע מיד אחרי מלווה מלכה, יהיה רכבים יהיה הכל חלק, ילכו קצת ברגל, חלק יסעו חוץ משובו בנים, ... אין כלום, הוא לא יכול לסבול ... רבי שמעון בר יוחאי, כי באים ל... לא באים לר' שמעון, [באים] לראות איך שמדליקים, מכניסים את הידיים באש, כל מיני מופתים, צריכים לבוא לר' שמעון פשוט, כמו שהיינו נוסעים כל החיים לר' שמעון מגיל 17, כמו שנוסעים לר' שמעון, הולכים ברגל בהרים, כמו האור החיים הקדוש שהלך

היה, למד שם ר' חיים גרינמן, כל גדולי הדור למדו שם בלומז'ה, אחרי זה הם התחתנו וזה נהיה ישיבה רגילה, כי פתחו כבר את חברון, לומז'ה זה פתח תקווה, ר' אליהו חיים למד ב[ישיבה בעיירה] לומז'ה, ר' לוי יצחק למד בקובנה. אז ר' חיים שנה הוא לא בא לישיבה והלכו לאבא שלו איפה ר' חיים נעלם לנו. (ממשיך הסיפור בהמשך).

אליעזר בר נמרוד, כתוב שפרעה הוא גם הבן של נמרוד, (כן יש עוד תרגום אולי יוסף מן ימצא לנו את זה, זה יהיה לשיעור הבא אולי נמצא את זה עכשיו אם לא זה יהיה לשיעור הבא) שפרעה הוא גם היה הבן של נמרוד או נכד, ויוצא שהגר הייתה נינה, יוצא שאברהם התחתן עם הנינה, עם הנכדה של נמרוד.

ואליעזר הוא נורא רצה את השידוך, [שלאליעזר היה בת ורצה שהיא תתחתן עם יצחק], הוא הלך להמון שדכנים ודיבר איתם שיסדרו לו שידוך טוב, היה לו בת שלמדה בסמינר של אברהם, קראו לזה 'בנות אברהם', זה היה סמינר

ברגל בהרים [לציון רשב"ן], ר' שמעון רוצה שיבואו אליו, אבל לר' שמעון! לא ל... הזה ל... הזה, אנשים הולכים לראות את ההדלקה אצל ... הזה הדלקה אצל ... הזה, יש רק הדלקה אחת ר' שמעון, אנחנו ניסע, נביא כמה קרטונים איתנו, נעשה הדלקה, ונתפלל שחריית בעזרת ה'.

אז מדברים עכשיו שאברהם רק התחתן עם הבנים של נמרוד, עם הנכדים של נמרוד, אליעזר הייתה לו [בת שהייתה] נינה של נמרוד, הבת שלו הייתה נינה של נמרוד, הוא חיפש לה שידוך טוב מאוד, הוא דיבר, היא אמרה לו שיצחק זה שידוך טוב.

אז ר' חיים למד שנה שלמה רק פרשת השבוע, הוא הסתגר בחדר, אמרו [לאבא שלו] איפה הבן שלך? הוא אמר בדקתי, הוא סגור בחדר, הוא לומד פרשת שבוע עם כל הפירוש, כל פירוש יש מיליון קושיות, כל פסוק.

עכשיו היה נדב ואביו שאמרו מתי ימותו, [אפילו הרשעים כמו] דתן

ואבירם לא אמרו כאלה מילים, כתוב [במלחמת מדין] "וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר לא, ה), להיפך הם לא רצו ללכת לצבא, הם היו נגד צבא, אבל משה גייס אותם בכוח, עכשיו צריך להיות בעזה, לחסל שם כל יום מיליון ערבים, אז וימסרו בני ישראל, כי כתוב: "וַיִּקַּח נֶקֶמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים" אַחַר תֵּאֲסֹף אֶל עַמִּיךָ" (במדבר לא, ב), אז הם לא רצו ללכת לצבא, אמרו אם משה ימות אחרי מלחמת מדיין אז אף אחד לא הולך, אז משה לקח אותם בכוח, "וימסרו", לקח אותם בכוח לצבא שילחמו במדיין,

אז הגר הייתה נכדה של נמרוד, אז אברהם מתחתן עם הנכדה של נמרוד, אי אפשר להבין את זה, אני לא אבין את זה לעולם, לא מצאת שידוך יותר טוב, תמצא שידוך משובו בניס, היית לוקח, מהרב שטרן, משלום ארוש שידוך, למה לקחת שידוך את הבת של נמרוד, אני לא יודע, אני לא מתערב לו, מי שרוצה להתערב שיתערב, אז כאן [בתרגום, 'הגר] ברת פרעה בר נמרוד', כתוב בת פרעה בר נמרוד, נסמן את זה עם העט וכו'.

אז צריכים לדעת את פרשת השבוע, קשה ללמוד גמרא אז ללמוד את הפרשה, להגיד תהילים, לגמור ספר תהילים כל יום עם פירושים, להבין מה שאומרים, זה הדברים הכי מעניינים, יותר מעניין מלהסתובב ברחובות - להבין את הפרשה !.

יש כל כך הרבה קושיות, כל כך

מדין זה אחרי מואב, "מן אָרָם יִנְחֲנִי בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב מֵהַרְרֵי קָדִם לְכֹה אֲרָה לִי יַעֲקֹב וּלְכֹה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל" (במדבר כג, ז), אז ארה לי יעקב זועמה ישראל, אז אף אחד לא רצה ללכת לצבא, משה אמר לתת נקמת ה' במדיין, ה' אמר "נְקַמְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר לא, ב) ומשה אמר: "[הִקְלִצוּ מֵאֲתֵכֶם אֲנָשִׁים אֲנָשִׁים לְצָבָא וַיְהִיו עַל מְדִין לְתֵת] נְקַמְתָּ ה' בְּמְדִיָן" (במדבר לא, ג), [על כל פנים רואים מזה שעם ישראל לא רצו ללכת למלחמה עד שמסרו אותם בכח, כיון שרצו שמשו רבינו יאריך ימים, ואיך נדב ואביהו שהיו צדיקים גמורים יאמרו מתי ימותו משה ואהרון. בהמשך חוזר לבאר העניין].

נראה מובן שיאמר כך] זה קשה [איך רצה שאביו יצחק ימות, הרי] כתוב שהוא שירת את אבא שלו בכאלה שירותים [לא כיבד אדם מעולם את אביו כמו שכיבד עשו את יצחק], רשב"ג אומר אני משמש [את אבי] בבגדים צואים, ועשו בבגדי מלכות, הוא שם בשמים קודם, ששה חודשים בשמן המור, ששה חודשים בבשמים, איך אדם מדבר ככה -] "יקרבו ימי אבל אבי", הכושי הכי גרוע לא ידבר ככה, מתי ימות אבא שלי, אתה רוצה להרוג את יעקב, תהרוג אותו, מי מפריע לך, אתה רוצה להרוג את יעקב, תהרוג את יעקב, לא, איך אני יהרוג את

הרבה תירוצים, כל מילה מיליון קושיות, זה דברי ה', על כל מילה יש מיליון קושיות, לתת להם כל יום שיעור חצי שעה, להראות להם.

נדב ואביו אומרים [על משה ואהרן] כבר שימותו, אבל את משה ואהרן אל תקלל, תעשה לי טובה, גמרנו, סגרנו, לקלל את משה ואהרן? מתי ימותו משה ואהרן?

מילא עשו אומר: כבר ימות אבא שלי, כתוב "יקרבו ימי אבא" (בראשית כז, מא), אתם לא לומדים, אפילו עשו [שהיה רשע והיה

יבוא אבא שלה לשבע ברכות ולקידושין, (אני לא יכול לסדר לו קידושין... הפרקליטות לא הסכימה, אז שאני יעשה קידושין אני התווכחתי איתם, סוכות עשה את הקידושין בסוף...) אז מחלת ועשו זה שני הייניקלאך (-) שני נכדים של אברהם אבינו), זה היה חתונה של הייניקלאך של אדמורי"ם, עם בלונים, עם זיקוקים, זה היה חתונה הכי נפלאה שיש בעולם, ישמעאל גם בא לחתונה.

אז עשו אמר נחכה שישמעאל יבוא, נשב יחד, נאכל יחד, ואז אני יגיד לו יאללה, תחסל את יצחק, אתה חברמן, אתה יודע

יעקב [הרין] אבא שלי יצטער, אבא שלי יבכה, אז מה עושים? הורגים את האבא, רוצים לפתור את הבעיה, שאבא שלך יצטער שאתה הלכת לשובו בנים, אז שלא יצטער - נהרוג אותו, בשביל שאבא לא יצטער אני יהרוג אותו, אני שלח את ישמעאל.

המדרש אומר את כל הפטנטים, את כל הקומבינות שהוא עשה, הוא אמר אני יתחתן עם מחלת [בת ישמעאל], כל מה שהוא התחתן עם מחלת זה היה כדי להרוג את יצחק, שיהיה לו סיבה להרוג את יצחק, אני יתחתן עם מחלת, אז

כתוב: "[וַיִּלְךָ עֲשׂוֹ אֶל יִשְׁמַעְאֵל] וַיִּקַּח אֶת מַחְלַת [בֵּת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן אֲבִיהֶם] אַחֹת נְבִיּוֹת [עַל נָשָׁיו לֹא לְאִשָּׁה]" (בראשית כח, ט), בהתחלה כתוב מחלת בת ישמעאל, ואחרי זה כתוב אחות נביות, אז הוא אומר שבאותו רגע ישמעאל מת, שלא יתחבר ישמעאל ועשו.

אם ישמעאל ועשו מתחברים זה סוף העולם, אז העולם מתפרק, אין עולם, הורגים את היהודים, הורגים את הכל, עכשיו ביידן מתחתן עם הערבים, אז מחסלים את היהודים, גמרנו, אומרים שתוך 24 שעות כבר לא יהיה פה יהודי אחד, [כנראה: רוזוולט נשיא ארצות הברית בזמן השואה] הוא אמר פה לא יכנס יהודי אחד, היה שואה כזו גדולה, הרגו שש מיליון, הוא אמר יהודי אחד לא יכנס.

[טורמן, שהיה אחרי השואה נשיא ארצות הברית] אמר להיפך, הוא אמר לבן גוריון, עכשיו זה היה, עכשיו אנחנו בז' אייר, דחו את זה, אז אם דוחים כבר אי אפשר להגיד הלל גם כן, כל הזמן מחליפים את היום, זה לא יוצא ה' אייר, זה

איך עושים את זה, אתה ישמעאלי, ישמעאל "פרא אדם, ידו בכל ויד כל בו" (בראשית טז, יב), הוא ישים שם פצצה, משהו, ישים לו פצצה במכונת, בכרכרה, רק הוא יודע איך עושים את זה, אחרי זה יגידו שיצחק הרגיו אותך, שהיהודים מרגיזים את הערבים, והיהודים אשמים, ומגיע להם, ואתה תצא נקי מכל המשפט, ובמקרה ולא, אז גם יהרגו אותך, יהיה לי את הירושה של יצחק, של ישמעאל, וגם של יעקב, שלושה ציפורים במכה אחת עכשיו ביחד! שלושה ציפורים! אז איזה כיף זה, זה כזה כיף שאין בעולם.

אז עשו אומר יקרבו ימי אבל אבי, אני לא יכול לעשות צער לאבא שלי, אני לא יעשה לו צער, אז אני יהרוג אותו, הוא [לא] יכול להרוג אותו לבד, הוא הבן שלו, אז אני ישלח את ישמעאל, אני אתחתן עם מחלת, כל החתונה הייתה בשביל להרוג את יצחק! כל החתונה! אבל ישמעאל נהרג בדיוק דקה קודם,

לפרדס חנה, לכפר סבא נכנסו הטנקים, והם הגיעו לבאר, ופתאום הם ברחו, לא יודעים מדוע, ובסוף מצאו את כולם קשורים לעמדות, מאה אלף עיראקים, מאה אלף סורים, מאה אלף לבנונים, מאה אלף סעודים, מאה אלף מצרים, היינו בסך הכל 50 אלף חיילים בקושי, בלי נשק, לא היה נשק, ביידן לקח את הנשק, הוא לא הרשה, בסוף הגיע מצ'כיה משהו, כמה רובים, בקושי הספיק לפלוגה אחת, רובה אחד זה היה דוידקה,

יוצא אולי פעם בעשרים שנה ה' אייר, תמיד מזיזים, ה' סידר להם שתמיד יזיזו את זה, אז טרומן [שהיה אוהב ישראל] אמר לבן גוריון אתה לא מקים מדינה, [כן] תוך חמש דקות לא ישאר פה יהודי אחד, 700 אלף ערבים, מכל הכיוונים, מאה אלף ממצרים, מאה אלף מסוריה, מאה אלף מלבנון, שבע מדינות היינו מוקפים, הגיעו מאה אלף מ-]4[.

אז [בקום המדינה צבאות הערבים] הגיע עד ירושלים, הטנקים נכנסו כבר

מראי מקומות והערות

מקודם, כל אלה שסילקו או הגיעו לשיעור, אז הרוויחו.

⁴ היה צדיק עם פאות עם זקן, למד בשונו בנים, בסוף סלקו אותו, הוא היה כאן בשיעור

זה היה בלי כדורים, זה רק עשה בום בום בום, כל הערבים ברחו, שמעו בום אז הם ברחו.

גם [בטבת בשמחת תורה השנה בעוטף עזה] שהיה בכיסופים, אז היה אחד עם 15 כדורים, היה אסור שיהיה אקדחים, ואם יש אקדחים - אבל בלי כדורים, אז אחד היה לו 15 כדורים, הרכז, אז הגיעו 500 מחבלים, הוא ירה 15 כדורים, אז הם לא ידעו שהיה רק 15, ראו 15 נופלים אחד על השני כולם ברחו, כל החמש מאות, אז כיסופים ניצלה. למפלסים נכנסו, עלומים נכנסו רק ליד השער, איפה שהשער היה סגור הם לא נכנסו, סעד לא נכנסו, בכל הישובים הדתיים לא נכנסו.

אז עכשיו מדברים על זה, אז כל החתונה של עשו ומחלת היה הכל קומבינה איך לחסל את יצחק, הוא [- עשו] הילד, הוא לא יכול, הוא בן, לא יכול לחסל את

יצחק, אז הוא יקח את ישמעאל, אז לכן אנחנו קוראים בסוף תולדות, וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות, מילא כתוב אצל אלישבע אחות נחשון, [אבל] את מי זה מעניין אחות נביות? אלא ישמעאל ישר נפטר, התוכנית הייתה שמיד אחרי החתונה הוא יחסל את יצחק, הוא יבוא לחתונה או בשבע ברכות, אז היה תוכנית, עשה עשה את כל התוכנית, היה הכל מסודר, שמחסלים את יצחק תוך שניה, אבל הוא לא הספיק כי ישמעאל נפטר לו, ה' תמיד עושה שאו ישמעאל נפטר⁵, או ביידן נפטר, או נפטר הנשיא של מצרים, או חומייני (- המנהיג הרוחני העליון) של פרס, הוא בן אחרי בן מהמן, [-] יודע להשתטח.

עכשיו יש לנו שבוע עד מירון, אפשר להשתטח [בציון] בניהו בן

מראי מקומות והערות

⁵ מיראלי כלום, ואחר כך באמת פורסם שהאמריקאים סיכמו עם האיראנים איך להפיל בארץ את הממשלה, לממשלה שתהיה טובה לאיראן ולארצות הברית.

⁵ [זה נבואה גמורה, ש 4 ימים אחר שיעור זה ביום ראשון פרשת בהר התרסק נשיא איראן ראסי בתאונת מסוק ונשרף לגמרי, וזה היה פחות מחודש אחר שאמר שלא ישאר

עכשיו זה שבוע של קברי צדיקים, נוסעים לגליל, לעמוקה, לבניהו בן יהודע, היינו בבניהו בן יהודע בכל יום, היינו אצל ינוביץ גם, לקחנו את כולם לבניהו בן יהודע בכל יום, בליל שבת, הם באו לשבת, בליל שבת היינו שם, גמרנו את כל תיקון חצות, בניהו בן יהודע, בדיוק ליד מחנה הצבא, ואחרי זה עמוקה זה יונתן בן עוזיאל, נוסעים לעמוקה, עכשיו זה שבוע, נוסעים לקברי צדיקים.

היום אנחנו חסד שבנצח, בלילה יהיה גבורה שבנצח, אחרי זה יהיה תפארת שבנצח, שבת זה נצח שבנצח, שבת כולם אצל רבינו, כולם אצל רבינו, שבת, אין דבר כזה, שבת נצח שבנצח כולם אצל רבינו.

אפשר לנסוע לכל קברי הצדיקים, יש לנו כאן [בארץ ישראל] 613 קברי צדיקים, כמו במרוקו, שאלו את הבעל שם טוב יש פה (- במרוקו) אנשים בדרגה שלך, בדור הזה? הוא אמר כן, הצדיקים במרוקו הם בדרגה

יהודע, אפשר להשתטח בעמוקה, שבוע לפני מירון הולכים לכל קברי הצדיקים, במקום להסתובב ברחובות, וחלק כבר יכנסו לשבת לשם, לפני שסוגרים את הכבישים, כבר יחכו לרב שהוא יגיע, ונעשה [הדלקה] שם למעלה, במקום שלנו, יכינו כמה קרטונים, כמה קרשים, נעשה מדורה יפה, ונרקוד מסביב למדורה, וכולם יתפללו שחרית. כולם.

ההדלקה השנה במירון בשטח שובו בני

קופות עם דינרי זהב שיתן להם להיכנס, ואז [איך שהם נכנסו] הערבי התחיל לצעוק יהודים במערה, שהם נכנסו, הוא בגד בהם, כל הערבים הם בוגדים, לא להאמין בערבים.

[גם היום] אי אפשר להיכנס לאולם הגדול, רק שלוש פעמים בשנה, האולם הגדול הם לא נותנים להיכנס, היינו נכנסים חופשי חופשי, אבל לאט לאט הם סגרו לנו, הם רצו לסגור את כל מערת המכפלה, הם אמרו שמערת המכפלה שייכת לערבים, וגם הכותל שייך לערבים, כתוב את זה ב'איש על החומה', ר' יוסף זוננפלד, הם אמרו הכל שייך לערבים, כי מוחמד קשר את הסוסה שלו לכותל ואז הוא עלה לשמים, כי יש סרטון על זה... אפשר לראות את זה בסרטון, האנגלים הם כבשו את ארץ ישראל, הם שאלו למי הכותל שייך? אמרו שייך לערבים, כמו שמערת המכפלה, הם סגרו לנו אותה, עכשיו סגרו את מירון, אז אמרו לסוסה [של מוחמד] קראו

שלי, כל הצדיקים במרוקו, שם בוואזאן עמרם בן דיוואן, שם התחתנו נתן גולדבלום בוואזאן, זה היה שבועות, ליל שבועות, התחתנו למחרת חג השבועות, כל השבועות היינו שם בוואזן.

אז עמרם בן דיוואן הוא היה אשכנזי, הוא היה שד"ר, והיה לו בן [שקראו לו] חיים, הוא היה מאוד חולה, הבן היה כזה חולה שאי אפשר לתאר, הוא היה גוסס, (רצו לקחת לעין כרם, לא קיבלו אותו, אמרו שובו בנים - לא קיבלו אותו, בסוף קיבלו אותו בשערי צדק, ביקור חולים, לכן שרפו את ביקור חולים, כי שובו בנים, עכשיו מתנחלים שם שובו בנים, מעבירים את החיידר לביקור חולים, כי עכשיו הולכים לבנות עשר קומות בחיידר, אז בינתיים מעבירים את הכל לביקור חולים, אז ביקור חולים, אז עמרם בן דיוואן ניסה להכניס את הבן שלו לביקור חולים, לא קיבלו אותו).

בסוף בא אליו בחלום, ואמר לו תכניס אותו למערת המכפלה, אי אפשר להיכנס למערת המכפלה, זה של הערבים, רק עד המדרגה השביעית, אז הוא שיחד את השומר הערבי, נתן לו ככה כמה

מפוברק.

אז הערבים טענו שהכותל שלהם, ומערת המכפלה שלהם, וארץ ישראל שלהם, והאנגלים כבשו את זה מהתורכים, ואז היה ר' חיים יוסף זוננפלד, עכשיו שמעתי על יעקב דהן, בשבע בבוקר, שר' חיים יוסף זוננפלד נסע עם יעקב דהן לרבת עמון, בא מסעוד מלך סעודיה, והשייח'ים של סוריה ולבנון ואמרו: לר' חיים יוסף זוננפלד נותנים את ארץ ישראל במתנה, כבר היה הצהרת בלפור, חיכו להסכמה של הערבים, אז נסע יעקב דהן יחד עם ר' חיים יוסף זוננפלד, נפגשו עם כל המלכים, באו כל המלכים לתת את ארץ ישראל ליהודים, [אבל] אם יש [בארץ ישראל] רק חרדים.

זה עוד היה בתר"ע בתר"ס זה היה, לא, הצהרת בלפור הייתה בע"ח, 1917, בע"ח, בערב חנוכה, 17 בנובמבר או 17 או 7 אז הייתה הצהרת בלפור, האור שמח אומר זה כמו הצהרת כורש, זה סימן של הגאולה, וכל

ברום, זה כתוב באיש על החומה, בקיצור הערבים באו לאנגלים, אמרו זה הכותל שלנו, פה מוחמד קשר את הסוסה שלו, יש תסריט, רואים אותו עומד ליד הסוסה, ואז רואים אותו עולה לשמים פתאום, הראו את זה לאנגלים, אמרו [האנגלים] יאללה, הכותל שייך לערבים, אז בסוף אמרו תשמעו לר' חיים יוסף זוננפלד, [שאמר שכל מה שהערבים אומרים] זה הכל מפוברק, קוראים לה ברום, וזה מפוברק הכל, לא היה ולא נברא, [מוחמד] הוא לא היה בירושלים, הוא לא בא עם הסוסה לירושלים, הוא לא עלה לשמים מהכותל, והכל

מההגנה ירו בו, קראו לו מגולוב
הוא נתן [הוראה להורג את יעקב דהן],
יש את הפתק שלו, והחתימה
שלו, המפקד של ההגנה, הוא
נתן את ההוראה. אז כבר רצו
לתת את ארץ ישראל ליהודים
לחרדים, וה[בית ישראל?] אמר
שפספסנו, רצו לתת לנו.

אז מדברים עכשיו על זה
שהשבוע הזה ניסע לקברות
צדיקים והם ילמדו את הפרשה,
אם קשה ללמוד גמרא אז
לומדים את הפרשה, הפרשה זה
לדעת שהגר הייתה נכדה של
פרעה, ואברהם התחתן איתה,
הוא לא פסל את השידוך, הוא
אמר זה שידוך טוב, ו[נמרוד]
ו[אליעזר] רצה את יצחק לשידוך
שלו, ועשו התחתן עם מחלת,
עם הנכדה של אברהם אבינו, בת
ישמעאל, ובדיוק ישמעאל מת.

צריכים לדעת, לתת להם קצת
ראשי פרקים, ולעשות להם
מבחנים על זה, עכשיו כל
הבחורים צריכים ללמוד פרשה,
יש פה מאה בחורים, צריכים
לדעת את כל הפרשה, פרשה זה

הערכים הסכימו לתת את זה רק
לחרדים, לא לציונים, הציונים
זה לא יהודים, לא יהודים
הציונים זה לא נקרא יהודים
בכלל.

הם כבר חתמו על זה שיש
הסכמה מעבדאללה מלך ירדן,
ומסעוד מלך סעודיה, ומלך
סוריה, ומלך לבנון ומצרים,
כולם חתמו שנותנים את זה אם
ר' חיים יוסף זוננפלד עומד
בראש עם ישראל, הוא יהיה
הראש ממשלה, הוא יהיה
המנהיג, נותנים את הכל, ואז
בחודש אדר כתוב בדבר בעתו
הוא (- יעקב דהן) יצא משערי צדק
ממעריב, חיכו לו שלושה

חשבו שעולים להר סיני, הם לא ידעו שנעצרים, עד שיצאה בת קול לעצור, לעמוד, עצרו אותם, (המשטרה עצרה אותם... אני לא יודע מי עצר אותם, ראו שכולם בלי רישיונות, כולם נהגו בלי רישיון...), עצרו את כולם, את כל ה-70 זקנים עצרו, נדב ואביהו המשיכו להתקדם, בסוף הגיעה עוד משטרה, ראו שכל הרישיון שלהם מזויפים, יש להם רק רישיון של מקסיקו ביד, מקסיקו זה הכל מזויף, לקחו גם את נדב ואביהו לקחו אותם למעצר, והם רואים שמה שאהרן מתקדמים, אז הם היו בטוחים שהם עולים לשמים, אז הם אמרו ודאי אלה עולים לשמים, אז בוא אנחנו ננהיג את הדור, הם כבר לא יחזרו, אז זה אומר שהצדיק הוא נמצא בשמים, הוא בכלל לא בארץ.

וכולם גומרים עד ערב שבת את הפרשה, גם [את פרשת] אחרי מות, נדב ואביהו, את כל השיטות למה הם נשרפו, ולמה הם רצו שמה שאהרן ימותו, מה הם עשו להם, כל זה כתוב

דבר הכי מעניין, יותר מכל ספרי המתח, יותר מטרזנים וחסמבות, כל מה שאוהבים לקרוא, זה יותר מעניין מהכל! איך שהפרשה בנויה, ואיך שהכל מסודר.

ואיך נדב ואביהו אומרים כבר ימותו, יאללה, שימותו כבר, מילא עשו אומר 'שאבא שלי כבר ימות', עוד אפשר להבין, אפשר ללמד עליו זכות, אבל נדב ואביהו יגידו 'מתי ימותו משה ואהרן', אז על זה כתוב, יש כאן שמות, אומר העשרה מאמרות, שכתוב ויאמר ה' אל משה עלה אל הר ה' אתה ואהרן אחיך נדב ואביהו וזקני ישראל, אז לקחו את כל הזקנים, וכולם

להוריד אש מהשמים, בל"ג בעומר נראה את כולם מורידים אש מהשמים, כולם יהיו במירון בעזרת ה', נעשה הדלקה.

**המשך משיעור משבוע
שעבר משיעור יום שני
כט אדר ב**

⁷ אז הם ירדו למצרים היה חרש אילם, שם הוא מביא לך את כל המספרים בסוף במדבר בסוף החומש שלך אז 32700 זה במדבר 64400 זה בפנחס אז היה צריך להיות יותר רק מתו במתאוננים ומתו ב, ושבת שמעון ירד מ59300 הוא ירד ל22200 אז הוא ירד ב37100 כי גם מתו 24000 ומתאוננים והאספסוף שהתאו תאוה ומחלוקת קרח וכל המחלוקות ואחרי זה מרגלים וכולם.

אז פה הוא מביא את כל המספרים, אז דן זה ילד אחד, מילד אחד [נולדו] 62700 ואחרי זה אז זה עלה ב1700 הוא עושה

במפרשים, יהיה על זה מבחן, 15 דברים הם עשו טעויות, לא נטלו עצה זה מזה, אש זרה, [לא] חיכו שתד מהשמים, אז הם התעברו באליהו הנביא, אליהו הנביא זה נדב ואביהו, כתוב [באליהו הנביא אחר שהוריד אש מהשמים בהר הכרמל]: "וַיִּלֶךְ אֶל נַפְשׁוֹ" (מלכים א' יט, ג), שהורידו אש, זה היה נדב ואביהו הורידו את האש, כי אדם צריך להוריד אש מהשמים, כל אחד צריך לדעת להוריד אש מהשמים, אז אליהו הנביא שהוא הוריד אש מהשמים, זה היה עיבור של נדב ואביהו, אז הורידו את האש, את האש שהם היו צריכים להוריד אז [בחנוכת הבית שבמקומו הביאו אש זרה], אז הם הוריד אצל אליהו הנביא על הכרמל, לכן צריכים לנסוע לכרמל כל שבוע, לראות שם את ההתגלות, אפשר לראות את ההתגלות עד עכשיו⁶, אז הם הורידו את האש מהשמים, עכשיו אנחנו כל אחד צריך

מראי מקומות והערות

⁷ קטע לא הוגה

⁶ [לפני מספר שבועות אמר מורינו הרב שבגיל שלוש עשרה היה לו התגלות בהר הכרמל].

הרגו שש מיליון אף אחד לא מגיב על זה, הרגו להם שבע הם משתוללים, שבע הרגו, שבע בטעות, לא ראו, חשבו שזה מחבלים, שבע מהמטבח הבין לאומי.

אז הרמב"ם אומר [שהדין אצל גויים ש]אם אתם יודעים שחטפו ילדה, ואתם לא משחררים אותה -, כל העיר צריכים לשחרר, צריכים לפרוץ לבית, יכלו להוציא אותה, גונב איש ומכרו מות יומת, מה זה לחטוף ילדה, - אז כולם חייבים מוות.

וזה אומר החידושי הרי"ם - זה היה הדרשה של הבר מצווה [של שמעון ולוי], הדרשה של הבר מצווה היה כל הרמב"ם עם כל הרמב"ן, עם כל החומש, מזה לומדים להגיד דרשה לבר מצווה, חידושי הרי"ם פרשת וישלח או פרשת וישב, הנה כאן זה מסומן, כאן פרשת וישלח⁸,

[חשבון] כמה עלה כמה ירד, הוא עושה את כל החשבון כבר הכל מסודר, ועכשיו דברנו עכשיו על דן, עכשיו שמעון זה 59300 הם ירדו ב 371000, 24000 בפעור.

[והסיבה שמתו משבט שמעון 24,000] כי כולם היו [גלגולים של] אנשי שכם [שהרגו שמעון ולוי], כי מה פתאום אתם הורגים, הוא אומר מה הולכים הורגים עיר שלמה, מה כמו שאמר ביידן, כבר הרגתם 12000 מחבלים, הרגתם 30,000 פלסטינים, בשביל 1500 יהודים [שנטבחו בשמחת תורה] הרגו 30,000, זה לא פרופורציה, הוא כבר השתגע, אי אפשר ככה, אומות העולם כבר כולם משתגעים, מקרון (- נשיא צרפת), חוץ מגרמניה שהם רוצים לכפר על הפשע של השש מיליון, אז כולם נגדנו, כולם אומרים יאללה, עכשיו הרגו [בעזה] שבע [עובדים בארגון חסד], וואי הרגו שבע, לנו

מראי מקומות והערות

היא בני וביניכם וגוי המשתמש באות חייב מיתה, ועל מילה נאמר ג"כ והי' לאות ברית בני וביניכם, חייבין ג"כ מיתה, ובני יעקב אמרו להם אך בואת כו' היינו להמול לשם

⁸ חידושי הרי"ם וישלח

הרמב"ן ז"ל מקשה וכי רוצחים היו בני יעקב שהרגו את שכם, ואפשר להגיד שלפי הדין גוי ששבת חייב מיתה, משום ששבת אות

הוא אומר והדרשה של שמעון ולוי שהם נהיו בני 13, לוי נעשה אז בר מצווה, בדיוק 13 והשאלה אם ילדו כל תשע חודשים או כל שש חודשים, שמעון היה 13 ושש או 13 ותשע חודשים, וחידוש זה והם חידשו את הדין כבר מצווה, שכל שכס חייבים הריגה, זה היה החידוש של לוי, היה ילד בן 13, ידע ללמוד, (הוא לא היה שובו בניס, אמרתי לו אל תיכנס לשובו בניס, אמרתי לו אל תיכנס, אל תתקרב לשם הוא שמע בקולי, הוא נהיה תלמיד חכם גדול...), הוא אמר דרשה כזאת, הוא אמר את כל הרמב"ם בשופטים.

ילדה ואתם שותקים, וחוק מזה [לא רק שבני העיר שכס לא נלחמו בשכס ולא שחררו את דינה מיידו אלא אם לא היו הורגים אותם] הם היו מגינים עליו (- על שכס בן חמור), אם היו הולכים להוציא אותה אז הם היו מגינים

נביא את הרמב"ם בשופטים, הוא שואל למה התחייבו שכס הריגה⁹ כי אתם רואים חוטפים

מוראי מקומות והערות

בְּשֵׁשׁ מִצּוֹת אֱלֹהֵי וּלְהִזְהִיר אֶת הָעָם. וְכֵן נִחַשׁ שְׁעֵבֶר עַל אַחַת מִשְׁבַּע מִצְוֹת אֱלֹהֵי הַרְגַּב בְּסִיפָה. וּמִפְּנֵי זֶה נִתְחַיְבוּ כָּל בְּעָלֵי שְׂכָם הַרְיָגָה. שְׁהָרִי שְׂכָם גֹּזֵל וְהֵם רְאוּ וַיִּדְעוּ וְלֹא הִנְהִיחוּ. וְכֵן נִחַשׁ הַרְגַּב בְּעֵד אֶחָד וּבְדָוִן אֶחָד בְּלֹא הַתְרָאָה וְעַל פִּי קְרוֹבִין. אֲבָל לֹא בְּעֵדוֹת אִשָּׁה. וְלֹא תְדוּן אִשָּׁה לָהֶם:

גירות, שיהי' כמותם, כישראל, ובני שכס מלו עצמם לתאות חתנות ולהשאר גויים, ולכן נתחייבו מיתה שנשתמשו באות. ולוי נעשה אז בר מצווה וחדש זה הדין על הבר מצווה שלו שכמו שעכו"ם ששבת חייב מיתה כן במילה. ⁹ רמב"ם שופטים, הלכות מלקים ומלקחמותיהם ט, יד

וכיצד מצוין הו - הבני נח על הדינין. תביין להושיב דיניו ושופטים בכל פלה ופלה לדון

אומר הרמב"ם נתחייבו כל בעלי שכם הריגה, כולם התחייבו הריגה, שכם גזל, כי אצל הגויים אצל הנוצרים אין איסור פנויה, אבל יש איסור גזל, גזל זה יותר חמור, וגונב איש ומכרו מות יומת, חייבים ישר מיתה, והם (- בני העיר שכם) ראו ולא דנוהו, איך אתם רואים [ושותקים], עיר שלמה רואים חוטפים ילדה, הבת של יעקב, נכד של אברהם אבינו, כתוב עמק המלך אברהם היה מלך על כל העולם, הוא ניצח במלחמת ארבעת המלכים, הוא זרק עפר נהיה חרבות, הוא זרק קש נהיה חיצים.

בן נח נהרג בעד אחד, מספיק עד אחד, דיין אחד, העיקר לא קרובים, ולא אשה.

עליו על שכם, אז זה רמב"ם במלכים פרק ט' הלכה י"ד.

אז יש שבע מצוות¹⁰, עריות זה שש עריות זה [כלול ב]מצווה אחת, אבל זה שש¹¹, זה אשת אב ואמא כי אבא זה לא, לא יודעים מי אבא, אצל הגויים אין אבא, בקושי אמא יש, כי היום גם כן נופלים הסרטים [ששמים על התינוק בלידה] בארה"ב כל שנה 70 אלף [תינוקים] האחיות מתבלבלות בסרטים כי הסרטים נופלים, ואם נופלים משניים בבת אחת, אז הם מחליפים את זה.

אז [הדין בגוי ש]אם אתה רואה שחוטפים ילדה ואתה לא דן, ואתה לא פורץ לבית, ואתה לא משחרר את הילדה, אז כל העיר חייבת, היה 24 אלף, ומפני זה

מראי מקומות והערות

¹¹ רמב"ם יד החזקה הלכות מלכים פרק ט (ה) שש עריות אסורות על בני נח האם ואשת האב ואשת איש ואחותו מאמו וזכור ובהמה שנאמר על כן יעזוב איש את אביו זו אשת אביו ואת אמו כמשמעה ודבק באשתו ולא באשת חבירו באשתו ולא בזכור והיו לבשר אחד להוציא בהמה חיה ועוף שאין הוא והם בשר אחד ונאמר אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה:

¹⁰ רמב"ם יד החזקה הלכות מלכים פרק ט (א) על ששה דברים נצטווה אדם הראשון על ע"ז ועל ברכת השם ועל שפיכות דמים ועל גילוי עריות ועל הגזל ועל הדינים אע"פ שכולן הן קבלה בידנו ממושה רבינו והדעת נוטה להן מכלל דברי תורה יראה שעל אלו נצטווה הוסיף לנח אבר מן החי שנאמר אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו נמצאו שבע מצוות:

ש'אז הוא נעשה בר מצווה, בגיל 13, כי ראובן נולד מיד אחרי שנה, ואחרי זה שמעון, ואחרי זה לוי, אז יוצא שעכשיו שהוא (- לוי) - יעקב) בגיל 98, אז הוא (- לוי) בגיל 13, 91 הוא כבר היה ילד בן חמש, אז 99, שהוא היה בן 99 נפטרה רבקה, 99 נפטרה רחל.

אז כולם היו חייבים מיתה, כולם בלי יוצא מהכלל היו חייבים מיתה, הרמב"ן חולק על זה¹²,

אז כל זה, כל הרמב"ם זה היה הדרשה של הבר מצווה, כי אדם צריך להגיד דרשה כבר מצווה, ולכן אני אמרתי להם אל תתקרכו לשובו בנים, והם שמעו בקולי, ובאמת הם לא נכנסו לשובו בנים, ונהיו תלמידי חכמים גדולים, אמרו דרשות כבר מצווה.

וחידוש זה שמותר להרוג את כל שכם, זה היה החידוש של לוי,

מוראי מקומות והערות

אחר כמה זמנים, וענש אותם וחלקם והפיצם, והלא הם זכו ועשו מצוה ובטחו באלהים והצילם:

ועל דעתי הדינין שמנו לבני נח בשבע מצות שלהם אינם להושיב דינין בכל פלך ופלך בלבד, אבל צוה אותם בדיני גנבה ואונאה ועושק ושכר שכיר ודיני השומרים ואונס ומפתה ואבות נזיקין וחובל בחבירו ודיני מלוה ולוה ודיני מקח וממכר וכיוצא בהן, כענין הדינין שנצטוו ישראל, ונהרג עליהן אם גנב ועשק או אנס ופתה בתו של חבירו או שהדליק גדישו וחבל בו וכיוצא בהן ומכלל המצוה הזאת שיושיבו דינין גם בכל עיר ועיר כישׂראל, ואם לא עשו כן אינן נהרגין, שזו מצוה עשה בהם, ולא אמרו (סנהדרין נז) אלא אזהרה שלהן זו היא מיתתן, ולא תיקרא אזהרה אלא המניעה בלאו, וכן דרך הגמרא בסנהדרין (נט):

...אבל ענין שכם, כי בני יעקב, בעבור שהיו אנשי שכם רשעים ודמם חשוב להם כמים

¹² רמב"ן בראשית פרק לד פסוק יג ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה: הנה חמור ושכם אל אביה ואל אחיה דברו, אבל הזקן לא ענה אותם דבר, כי בניו ידברו במקומו בענין הזה לכבודו, כי בעבור היות הדבר להם לקלון לא ירצו שיפתח פיו לדבר בו כלל:

...ורבים ישאלו, ואיך עשו בני יעקב הצדיקים המעשה הזה לשפוך דם נקי - והרב השיב בספר שופטים (רמב"ם הלכות מלכים פי"ד ה"ט) ואמר שבני נח מצווים על הדינים, והוא להושיב דינין בכל פלך ופלך לדון בשש מצות שלהן, ובן נח שעבר על אחת מהן נהרג בסיף, ראה אחד שעבר על אחת מהן ולא דנהו להרגו הרי זה הרואה יהרג בסיף ומפני זה נתחייבו כל בעלי שכם הריגה שהרי שכם גזל, והם ראו וידעו ולא דנהו:

ואין דברים הללו נכונים בעיני, שאם כן היה יעקב אבינו חייב להיות קודם וזוכה במיתתם, ואם פחד מהם למה כעס על בניו וארר אפם

לא קיבל בכלל, כי הם הרגו עיר שלמה, [למה יעקב אמר להם:] "עֲכַרְתֶּם אֹתִי" (בראשית לד, ל).

אז הרמב"ן מחדש, הרמב"ן אומר, וכל זה היה הדרשה של לוי, שהם לא חייבים מצד שהוא גזלו, ולא דנו [כמו שאומר הרמב"ם, אומנם] הם היו צריכים לדון, [אבל] על זה שלא דנים לא חייבים מיתה, אולי מקבלים עונש אבל לא דין מיתה, הרמב"ן אומר הפוך, מי שעושה כזה מעשה נבלה הוא נקרא ג'וק, הוא נקרא ברווז, הוא נקרא בהמה, ודמם חשוב להם כמים, אז בא הרמב"ן ומחמיר עוד יותר, ודמם חשוב להם כמים, הוא אומר הם נקראים בהמות, והרגו אותם כמו ששוחטים בהמות, כמו מטוח ברווזים, הרגו עיר שלמה 24 אלף. המשך יבוא

הוא אומר אין דבר כזה, על ידי שהם לא משחררים את דינה הם חייבים מיתה? לא, יש עונש, אבל לא מיתה, אי אפשר להרוג עיר שלמה, וחוץ מזה למה יעקב [לא הרגם כמו שעשו שמעון ולוי], שיעקב ישחרר את דינה, למה יעקב לא משחרר את דינה, זה הבת שלך, ועוד אתה מקלל אותם, "אָרוּר אָפֶס כִּי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּהּ" (בראשית מט, ז), איזה קללות אתה מקלל, ארוור אפס כי עז ועברתם כי קשתה, אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל, הם קיבלו [נחלה] במדבר, את דימונה עדה ציקלג באר שבע, כל זה שייך לשמעון, אין שם מקום זרע ותאנה וגפן ורימון, אי אפשר לזרוע כלום, הם קיבלו רק בלב המדבר, מקום שומם לגמרי, שממה גמורה, ולוי לא קיבל בכלל נחלה, שמעון קיבל ולוי

❁ מראי מקומות והערות ❁

אפס כי עשו חמס לאנשי העיר, שאמרו להם במעמדו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד, והם היו בוחרים בהם ובעטו בדבורם, ואולי ישובו אל ה' והרגו אותם חנם, כי לא הרעו להם כלל וזהו שאמר כלי חמס מכרותיהם (להלן מט ה):

רצו להנקם מהם בחרב נוקמת, והרגו המלך וכל אנשי עירו כי עבדיו הם, וסרים אל משמעתו, ואין הברית אשר נמולו נחשב בעיניהם למאומה כי היה ההחניף לאדוניהם, ויעקב אמר להם בכאן כי הביאוהו בסכנה שנאמר עכרתם אותי להבאישני, ושם ארר

והתקדשתם

התאוזה – זה קלקול הבריאה

תֵּאָוֶה, וְ"תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם" (בראשית ג, י) זֶה חֲטָא עַץ הַדַּעַת, כָּל הַתֵּאָוֶה זֶה חֲטָא עַץ הַדַּעַת, זֶה שֶׁהֵילֵד לֹא לֹמֵד לֹא מִתְפַּלֵּל זֶה כִּי אָדָם מְכַנֵּן בְּשֵׁבִיל הַתֵּאָוֶה, הוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהַתֵּאָוֶה זֶה מִקְלָקוּל הַבְּרִיאָה, זֶה מִ"כִּי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם".

אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁהַתֵּאָוֶה זֶה חֶלֶק מֵהַעֲבֹנִים, אֲבָל כָּל הַחֲלוּנִים מִתְגַּרְשִׁים, אִם לֹא — אַז הֵם בּוֹגְדִים, אֵין חֲלוּנֵי שְׁלֵא בּוֹגֵד, כִּי הַיֵּצֵר הַרְעָה אֹמֵר לוֹ, כְּמוֹ שְׁאֹמֵר הַרְמַבֵּין¹³, בְּהַתְחִלָּה הוּא מְסִית אוֹתוֹ לְזֶה, בְּסוֹף הוּא מְגִיעַ לְזִכּוֹר,

יֵשׁ אַרְבָּעָה אַבּוֹת נְזִיקִין, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַיֵּצֵר הַרְעָה מִתֵּר לוֹ הַיֵּצֵר הַרְעָה, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא הַתְּחַתָּן — מִתֵּר כָּל הַיֵּצֵר הַרְעָה, הַיֵּצֵר הַרְעָה זֶה אוֹתוֹ יֵצֵר הַרְעָה, זֶה לֹא מְשַׁנֵּה, הוּא הַתְּחַתָּן — הוּא לֹא הַתְּחַתָּן — הַכֹּל אוֹתוֹ אֲסוּר! הַיֵּצֵר הַרְעָה נִשְׁאַר אוֹתוֹ דָּבָר, אֵין הַבְּדֵל אִם הַתְּחַתָּנוֹ אוֹ לֹא הַתְּחַתָּנוֹ, אֲסוּר שֶׁיְהִיָּה שׁוֹם נְגִיעָה, גַּם אַחֲרֵי הַתְּחַתָּנָה אֲסוּר שֶׁיְהִיָּה שׁוֹם נְגִיעָה.

וְאִם הֵילֵד הוּא לֹא לֹמֵד וְהוּא לֹא מִתְפַּלֵּל — זֶה הָאָבָא אֲשֶׁם! כִּי הָאָבָא עָשָׂה אֶת הַיְחֻד לְשֵׁם

מראי מקומות והערות

ולפי דעתי אין הפרישות הזו לפרוש מן העריות כדברי הרב אבל הפרישות היא המזכרת בכל מקום בתלמוד שבעליה נקראים פרושים והענין כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין א"כ ימצא בעל התאוה מקום להיות שטוף בזמת אשתו או נשיו הרבות ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו וידבר כרצונו בכל הנבלות שלא הזכר איסור זה בתורה

רמב"ן ויקרא תחילת פרשת קדושים¹³ קדושים תהיו. הוו פרושים מן העריות ומן העבירה שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה לשון רש"י. אבל בתורת כהנים (פרשה א ב) ראיתי סתם פרושים תהיו וכן שנו שם (שמיני פרק יב ג) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים כשם שאני פרוש כך אתם תהיו פרושים

רוצים לקום לתפלה, והוא לא יודע שהוא אשם, האבא אשם, הוא צועק על הילד, מה הילד אשם? הילד נולד עם פגם, הילד נולד עם תאונה, הילד נולד עם מוסכים – 12 מוסכים.

מגיע לכל הדברים, ואם אדם הולך אחרי יצר הרע אז הוא יעשה את כל התאוות שבעולם, היצר הרע הוא יפתה אותו עוד, מרעיבו – שבע, משביעו – רעב (סוכה נב, ע"ב).

כתוב בחדש לאברהם שישי 12 מוסכים, כל אחד צריך לקרע את ה-12 מוסכים, כל אחד, והוא צריך לתת המון צדקות, כדי לבטל את היצר הרע צריכים "זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד" (הושע י, יב).

אדם אסור לו להשביע אותו, אסור לו ללקח אחרי היצר הרע בשום אופן בעולם, זה לא משנה – חתנה או לא חתנה, אדם מתחתן בשביל היצר הרע שלו, וזה הטעות, ואז הילדים הם מורידים את הפאות והילדים לא

מראי מקומות והערות

האכילה הגסה ומן הדבור הנמאס כענין שהזכיר הכתוב (ישעיהו ט טז) וכל פה דובר נבלה ויקדש עצמו בזה עד שיגיע לפרישות כמה שאמרו על רבי חייא שלא שח שיחה בטלה מימיו באלו ובכיוצא בהן באה המצוה הזאת הכללית אחרי שפרט כל העבירות שהן אסורות לגמרי עד שיכנס בכלל זאת הצוואה הנקיית בידי וגופו כמו שאמרו (ברכות ג) והתקדשתם אלו מים ראשונים והייתם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן ערב כי אע"פ שאלו מצות מדבריהם עיקר הכתוב בכיוצא בזה יזהיר שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובכיעורים.

והנה יהיה נבל ברשות התורה לפיכך בא הכתוב אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות ימעט במשגל כענין שאמרו (ברכות כב) שלא יהיו תלמידי חכמים מצויין אצל נשותיהן כתרנגולין ולא ישמש אלא כפי הצריך בקיום המצוה ממנו ויקדש עצמו מן היין במיעוטו כמו שקרא הכתוב (במדבר ו ה) הנזיר קדוש ויזכור הרעות הנזכרות ממנו בתורה (בראשית ט כא) בנח ובלוט וכן יפריש עצמו מן הטומאה אע"פ שלא הוזהרנו ממנה בתורה כמו שהזכירו (חגיגה יח) בגדי עם הארץ מדרס לפרושים וכמו שנקרא הנזיר קדוש (במדבר ו ח) בשמרו מטומאת המת גם כן וגם ישמור פיו ולשונו מהתגאל ברבוי

הַפְּרָשָׁה

במושגת מורינו הרב

ליקוטים מדברי הרב על "ספירת היסוד"

זֶה הַנְּחָשׁ הַקָּדְמוֹנִי, שֶׁהַנְּחָשׁ
הַקָּדְמוֹנִי נֶאֱחָז בִּיסוּד, וְלִכְן
צְרִיכִים מְיָד לְמוּל. וְהַמְדַּעְנִים
הוֹכִיחוּ שֶׁרַק בְּגִיל שְׁמוֹנֵה יָמִים
אֶפְשָׁר לְמוּל לֹא יוֹם קָדָם וְלֹא יוֹם
אַחַר כֵּן, כִּי אִז הָדָם נִקְרַשׁ בְּאֵלְפִית
שְׁנֵייהָ. וְהַתֵּינוֹק בְּכֻלּוֹ לֹא בּוֹכָה,
הַפּוֹף מִמָּה שֶׁהֵם אוֹמְרִים. אִז
הַתֵּינוֹק בְּכֻלּוֹ לֹא בּוֹכָה הוּא
מַחֲפָה! "מִבְּטָן לְשִׁמְךָ הִמָּה
נִמּוּלִים" הוּא כֶּבֶד מִבְּטָן - מֵאִיךְ
שֶׁהוּא נוֹצֵר אַחֲרֵי אַרְבָּעִים יוֹם
נוֹצֵר הַזֵּכֶר, אִז הוּא כֶּבֶד מַחֲפָה
לְבָרִית מִיָּלָה שְׁלוֹ. "לְשִׁמְךָ הִמָּה
נִמּוּלִים" כִּדֵּי לְצֵאת מֵהַנְּחָשׁ. כִּי
הַנְּחָשׁ נֶאֱחָז בִּיסוּד, לִכְן יֵשׁ לָנוּ
עֲכָשׁוּ שְׁבוּעַת שְׁלֹם וּבְעֵקֶר בְּנִצָּח
שֶׁבִּיסוּד שָׂאז אֲנַחְנוּ מִנְצָחִים אֶת
הַנְּחָשׁ לְגַמְרֵי!

לסגור את העין

ה': אז להיות קל כנשר שאתה
רואה 20 ק"מ מכל צד אז צריכים
לסגור את העין זה ספירת היסוד

כאנו לעולם לספירת היסוד

א': יסוד, זה הספירה שממשיכים
את כל הרפואות שבועולם הכל בא
מספירת היסוד, אדם בא לעולם
רק בשביל דבר אחד, בשביל
ספירת היסוד. באנו לעולם לתקן
את בחינת היסוד שזה כל העבודה
שלנו.

העבודה זה ספירת היסוד

ב': כל העבודה שלנו זה אורות
היסוד. עכשו אנחנו מתקנים את
ספירת היסוד, עכשו אנחנו באלף
הששי שזה ספירת היסוד, האלף
השביעי זה כבוד יהיה מלכות,
עכשו העבודה זה ספירת היסוד.

מתקנים את ספירת היסוד

ג': עכשו השבוע של היסוד כל
אחד מתקן את ספירת היסוד שלו.

העיקר זה לנצח את היסוד

ד': נצח שבִּיסוּד, כִּי הָעֵקֶר זֶה
לְנִצָּח אֶת הַיִּסוּד זֶה הָעֵקֶר. שֶׁהַיִּסוּד

ובא הקבלה שאל תרחם עליהם מי שירחם עליהם אוי ואבוי לו יחתכו אותו חתיכות חתיכות נגמר הרחמנות אין יותר רחמנות עכשיו אנחנו כבר הגענו להוד שביסוד הוד שביסוד אין שום רחמים, לא מרחמים, הוד שביסוד זה זמן הגאולה לכן משיח יבוא בהוד שביסוד הוד שביסוד זה הגאולה השלמה צריכה כבר להגיע לכן אנחנו כאן בהוד שביסוד כאן בקודש קודשים זה שתי דקות מהר הבית שתי דקות מקודש קודשים ולכן כולם צריכים לגור כאן מול קודש קודשים, לא תחנם, אל תגיד כמה הוא יפה כמה הוא נאה כמה הוא נחמד זה עמלקי לא תיתן להם חן, לא תגיד זה איש יפה נחמד מתוק זה לא מתוק זה מר כי הוא עמלקי, עמלקי זה מר עמלקי זה אותיות מר לא תגיד האיש הזה איזה איש יפה איזה איש נחמד בשום אופן לא, תצא למלחמה, אז זה לא מותר בשום אופן לא, אתה רוצה להיות חבר להכניס אותו אליך הביתה לאכול, אתה לא יכול אפילו אתה רוצה.

כולם יכנסו ליוסף הצדיק

ח': שיוסף זה היסוד ויעקב זה

עכשיו אנחנו גבורה שביסוד שנוכל לסגור את העיניים.

המלחמה - להתגבר על תאוה לעינים

ו': עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מִדְּבָרִים עַל הַסְּפִירָה הָאַחְרוֹנָה, עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּהוֹד שְׂבִיטוֹד זֶה סְפִירַת רֶשֶׁב"י. כָּל הָעֵנִין שֶׁל רֶשֶׁב"י זֶה רַק לְתַקֵּן אֶת הַיְסוֹד, כָּל מֵה שְׂאָדָם בָּא לְעוֹלָם זֶה "תְּאֹהָה לְעֵינַיִם" (בְּרֵאשִׁית ג' ו') אַחֲרֵי אֲכִילָה מֵעֵץ הַדַּעַת, זֶה "תְּאֹהָה לְעֵינַיִם". אִזּוֹ אָדָם צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל "תְּאֹהָה לְעֵינַיִם", זֶה הַמְּלַחְמָה שֶׁל הַבֵּן אָדָם כָּל הַמָּאָה עֲשָׂרִים שָׁנָה. רַק הַרְבֵּי גָמַר אֶת הַמְּלַחְמָה בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים וְחָמֵשׁ, אֲבָל כָּלֵם לֹא גוֹמְרִים אֶת הַמְּלַחְמָה אֶפְלוּ אַחֲרֵי מִילִיּוֹן גְּלִגּוּלִים.

הוד שביסוד - זמן הגאולה

ז': לא לחמול על עבודה זרה ולא ליפות אותם אסור ללמוד עליהם זכות, שום זכות לא מלמדים עליהם ואמר ה' יתעלה לא תחנם אסור לך לחון אותם לא מתנת חנם לא פלאפל ולא פיצה ולא שווארמה, יש לך שווארמה תביא את זה למלווה מלכה לא תחנם

על המכירה.

כולם חייבים ליסוע ליוסף הצדיק

': עכשיו יסוד שבִּיסוד. כולם נוסעים ליוסף הצדיק, אין דבר כזה שלא נוסעים, יסוד שבִּיסוד כלם יהיו אצל יוסף הצדיק בלי יוצא מהכלל. ביסוד שבִּיסוד כולם נוסעים לקבר יוסף,

בהוד שבהוד צריכים ליסוע למירון, בנצח שבנצח צריכים ליסוע לאומן, חייבים, עכשיו הוד שבהוד, היינו ב... עכשיו זה יסוד שבִּיסוד, היום בלילה זה כבר חסד דיסוד, אדם בא לעולם בשביל חסד דיסוד, בשביל זה הוא בא לעולם, בשביל זה הוא נברא, בשביל זה ה' ברא אותו, בשביל שמירת היסוד, שמירת הברית, רק בשביל זה הוא נברא. כל מה שהאדם נברא זה בשביל חסד דיסוד, הספירה של היום בלילה, שלושים וששה יום, בשביל זה הוא ירד לעולם, חסד דיסוד. (באר בשדה).

השלום, צריכים לחבר את השלום עם יוסף, עכשיו אנחנו מחברים עכשיו זה ספירת יוסף עכשיו נוסעים לשכם גמרנו, יסוד שביסוד יהיה שם אולי מיליון איש, החילונים משתגעים עכשיו לא יודעים מה לעשות זה יפגע בערבים יפגע ברגשות שלהם, כי אסור לפגוע ברגשות של הערבים אסור, אנחנו רק בעד שלום, אסור לפגוע, מהיום אנחנו בעד שלום גמרנו, אז בטח יגיעו מיליון איש לשכם ביום חמישי בלילה זה יסוד שביסוד ואז יגיעו מיליון איש לא יודע איך יהיה מקום להיכנס, מועט המחזיק את המרובה, כולם יכנסו ליוסף הצדיק כולם בלי יוצא מהכלל. (שעורים מתשפ"ג).

להמשיך את קדושת יוסף הצדיק

ט': יסוד שבִּיסוד, אני מאמין שכלם היו אצל יוסף הצדיק, כלם נסעו, איש לא נעדר, כל ספירת היסוד זה יוסף הצדיק, כל הבריתות זה יוסף הצדיק, כל הענין זה להמשיך את קדושת יוסף הצדיק. בכל הדורות צריכים לכפר

הוספות ממורינו הרב שליט"א

במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יתרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עיניהם קשים ויפשטו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביחודו, יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושים לו בנזכר לעיל, ובזה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדיון.

ג. גם בשעת אכילה ותיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, וכשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרת משכא דחויא, וכך יאמר. וראייה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של

שבחי הר"ן יז

גם אמר שתזונג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זונג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר

כמחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומטפים בנים משחיתים כל מום בם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בניזקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נומלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה כנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרח ויגיעה רבה כלי האי, ואולי יוכל להפך טבעו ומזנו הרע.

וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּאוֹפֵן הַנִּזְכָּר לְעִיל שְׂאֵפִילוֹ
 הָיוּ חוֹמְפִין אוֹתוֹ רוֹצְחִים בְּאִמְצַע
 אֲכִילָה וְהִיחֹדד הַקְּרוֹשׁ לְעִשׂוֹת לוֹ
 הָעֵינָיוּם קָשִׁים הָיִיתִי מְשַׁמֵּחַ אֶת עֲצָמֵי
 עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם וְתִבְרָךְ יוֹתֵר מִתְעַנּוּג
 גִּשְׁמֵי הַזֶּה, אֲךְ יִזְהַר שְׂיִהְיֶה דוֹבֵר אֶמֶת
 בְּלִבּוֹ וְשְׂיִהְיֶה אִזּוֹ בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה תְקוּעַ
 עַל לוֹחַ לְבוֹ בְּתוֹכֵיּוֹת וּבְפִנְיֵיּוֹת הַלֵּב
 בְּאֶמֶת גָּמוּר, וְלֹא יִשְׁטֶה אֶת עֲצָמוֹ
 לְהִיּוֹת כְּגוֹנֵב דַּעַת עֲלִיוְנָה חֵם וְשָׁלוֹם.

פלא ידעץ ארת ז זווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נמ, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הזווג ובכונת הזווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב

זהר פנחס רכב ע"א

רבי שמעון מוסיף לבאר את הפסוק
שאריו 'חיים וחסד עשית עמדי
ופקדתך שמרה רוחי'.

ולכתור מה פתיב - ומה נאמר
לאחר מכן: 'חיים וחסד עשית
עמדי', דא רוחא דחיי - זו רוח
החיים שהקדוש ברוך הוא נותן
בתוך הגוף, (ואי תימא - ואם
תשאל): עשית עמדי פתיב ולא
פתיב תעשה - מדוע נאמר 'עשית
עמדי' בלשון עבר ולא נאמר
'תעשה' בלשון עתיד, והלא
הפסוקים מדברים על זמן תחיית
המתים ולא על זמן היצירה.
ומשיב: אלא הכי אמר - אלא כך
אמר איוב לקדוש ברוך הוא: 'חיים
וחסד עשית עמדי' היינו פתהוא
עלמא שדית בי רוחא דחיים -
בעולם הזה שאני נמצא בו זרקת בי
רוח חיים, אבל לאחר המיתה
'ופקדתך' היינו דמטרונותא
דמלכא - הציווי של המלכה של
המלך שהיא המלכות, 'שמרה
רוחי', היינו איחי נטרת לרוחי
פתהוא עלמא - היא שומרת את
רוחי בעולם ההוא, כדי להשיב
אותה לגופי בזמן התחייה, ושואל:

מאי ופקדתך - מהו פירוש הלשון
'ופקדתך', ומדוע המלכות נקראת
כאן בנינוי זה, ומשיב שנקראת כך
על שם דאת זמין לפקדא לה
בקדמותא - שאתה עתיד לפקוד
אותה בתחילה בזמן הנאולה,
שתחילה יגאל את המלכות ואחר
כך יגאל את ישראל, ולכן היא
נקראת 'ופקדתך'.

וריא דמלך דא - וסוד דבר זה הוא
פל נפשין דצדיקניא גניזין וטמירין
תחות ברקיא דמלכא - שכל
נפשות הצדיקים גנוזים ונעלמים
תחת כסא המלך שהיא המלכות,
ואיחי נטרא לזן לאתבא לזן
לדוכפתיהו - והיא שומרת אותם
כדי להחזירם למקומם בגופם בעת
תחיית המתים, דא הוא דכתיב -
וזהו שנאמר: 'ופקדתך שמרה
רוחי', מאי - מהו הפירוש
'ופקדתך', הוא מלשון אשתך,
פמה דאת אמר - כמו שנאמר:
'פקדתו יקח אחר', ופירושו שאחר
יקח את אשתו, וכן כאן 'פקדתך'

דא מטרונותא דמלכא - זו המלכה
של המלך שנקראת אשתו, דכל
רוחין אינן פקדונין בידהא - שכל

קרא, והכוונה למלכות, וכן נאמר: 'וַיֹּאמֶר אִם שָׁמַע תִּשְׁמַע בְּקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ', ולא נתפרש מי אמר, והכוונה למלכות, וכן כאן נאמר 'שמרה' בסתם ולא נתפרש מי ישמור, והכוונה למלכות.

בְּכֹה רַבִּי פְּנַחֵם וְאָמַר לְרַבִּי שִׁמְעוֹן וְלֹא אָמַרְתִּי לְךָ דִּשְׁבִּינְתָּא יַחְבַּת לִי נְבִיזָן מִתַּנְן - וכי לא אמרתי לך שראיתי בחלומי שהשכינה נתנה לי דרונות ומתנות ופָּאָה חוֹלְקִין דִּזְבִּינָא לְמַחְמִי לְךָ וְשִׁמְעִנָּא דָּא - אשרי חלקי שזכיתי לראות אותך ושמעתי ממך דבר זה.

רבי שמעון הוסיף לבאר לרבי פנחס מה יהיה עם שאר העצמות שבקבר בזמן תחיית המתים.

אָמַר לֵיהּ - שאל רבי פנחס את רבי שמעון: בְּתַחוּמֵי זְמַנָּא - בזמן תחיית המתים שאז יקומו כולם לתחייה, תִּינַח תַּחוּמֵי גְרָמָא - נוח ומובן שאותה עצם שנשארת לעולם יבנה ממנה כל הגוף, אולם שְׂאָר גְרָמִין דִּישְׁתַּבְּחוּן - שאר העצמות שימצאו עדיין בקבר, מַה יִתְעַבֵּד מִנְּחוּן - מה יעשה מהם.

הרוחות הם פקרון בידה, תָּדָא הוּא דְבְּתִיב - וזה שנאמר: 'בְּיַדְךָ אֲפָקִיד רִחוּי' וְגו', וְאִיהִי נְטָרָא לִזְנוּן - והיא שומרת אותם עד שיחזרו לגופם, בְּגִין דָּא - ומשום כך נאמר עליה 'שְׁמֶרָה רִחוּי', שהרוח מופקדת בידה וְאִיהִי נְטָרָת לָהּ - והיא שומרת אותה.

בְּגִינוּנָא דָּא אָמַר דְּיָד - וכדוגמת זה אמר דוד המלך: 'שְׁמֶרָה נַפְשִׁי בִּי חֶסֶד אֲנִי, הַמְלָא 'שְׁמֶרָה' דָּא מְטַרְזִינְתָּא דְּמַלְכָּא - זו המלכות שהיא המלכה של המלך דְּאִיהִי נְטָרָא נַפְשִׁי - שהיא שומרת את נפשי, והטעם הוא בְּגִין בִּי חֶסֶד אֲנִי - בגלל שחסיד אני, והמלכות שומרת את נפשות הצדיקים והחסידים לאחר מיתתם לעת תחיית המתים.

ומבאר מנין לנו ש'שמרה' היא המלכות: וּבְכָל אֲתַר דְּבְּתִיב סְתָם - ובכל מקום שכתוב איזו פעולה בסתם, ולא נתפרש מיהו שפועל פעולה זו, דָּא מְטַרְזִינְתָּא - זו המלכות שעליה מדברים בכל מקום בסתם, בְּמָה דְּאֵתָּא אָמַר - כמו שנאמר: 'וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה', ולא נתפרש מי

אָמַר לִיה - הַשִּׁיב לּו רַבִּי שִׁמְעוֹן:
 בְּלַחֲו יִתְּבַלְלוּ בְּחַחֲוּא נְבִיעֵי דְחַאי
 גְּרָמָא - כּל הַעֲצֻמוֹת שִׁישְׂאָרוּ
 בַּקֶּבֶר יִתְּבַלְלוּ בְּאוֹתָהּ נְבִיעָה שֶׁל
 עֵצִים זֶה שְׁקִיּוּמָת לְעוֹלָם שְׁתִּימָם
 כַּחֲלָב וְיִתְּבַלְלוּ בְּתַדִּיחָה - וְיִתְּבַלְלוּ
 יַחַד עִמָּה, וְיִתְּעַבְדוּ בְּלֵא עֵסָה תְּדָא
 - וְיַעֲשֶׂה מְכוּלָם עִיסָה אַחַת, וְתַמְּן
 יִתְּצִייר צִיּוּרָא בְּמַחַ דְּאַתְמָר - וְשֵׁם
 יִצְטִייר צִיּוּר גּוֹף הָאָדָם מְכַל הַעִיסָה
 הַזֶּה כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְנֵנוּ, תְּדָא הוּא דְּכְתִיב
 - וְזֶהוּ שֶׁנֶּאמַר: 'עֲצֻמוֹתֶיךָ יִחְלִיץ',
 מָאִי - מַחֲו הַפִּירוּשׁ 'יִחְלִיץ', הוּא
 מְלִשׁוֹן הַשְּׂמֵטָה וְהַסְרָה, בְּמַחַ דְּאַתְ
 אָמַר - כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר: 'חֲלִץ מִחֶם',
 שְׁכֵן בְּלַחֲו יִתְּעַבְדוּן מְקִיּוּמֵיהוּ - כּל
 הַעֲצֻמוֹת שִׁישְׂאָרוּ בַּקֶּבֶר יַעֲבֵרוּ
 וְיִסּוּרוּ מְקִיּוּמָם וְיִתְּבַלְלוּ בְּחַאי
 גְּרָמָא לְמַחֲו עֵסָה תְּדָא - וְיִתְּבַלְלוּ
 בְּעֵצִים הַזֶּה שְׁקִיּוּמָת לְעוֹלָם לְהוֹת
 עִיסָה אַחַת, וְכַדִּין - וְאוּזֵי יִתְּקִיּוּם
 הַמְּשַׁךְ הַפְּסוּק: 'תְּחִיַת בְּגֵן רְוַח
 וְכְמוֹצָא מִיּוֹם יְגוֹ' אֲשֶׁר לֹא יִכְוָבוּ
 מִיּוֹמוֹ'.

קדושת הברשה

הקללות מתהפכים לברכות

תהפך לחלק מארץ ישראל, "והשיבך יהוה מצרים באניות", אתם תלכו באניות ותכבשו את מצרים, אז הכל הפוך, זה לא שהמצרים יכבשו אותנו [1]. כי כל הקללות הם ברכות, אין שום קללה בעולם, וזה כתוב בנבואת הילד "והשיבך יהוה מצרים באניות", אתם תכבשו את מצרים, אתם תצרפו את מצרים לארץ ישראל, מצרים תהפך לחלק מארץ ישראל, כי ארץ גשן היא שיכת לעם ישראל, ארץ גשן זה עד הגילוס, עד שפך הגילוס זה הכל שנה לעם ישראל, ארץ גשן היא שיכת לעם ישראל, זה פרעה נתן לשרה, פרעה נתן מתנה לשרה לכל הדורות את ארץ גשן, סיני הכל שנה לישראל, עד הגילוס שנה לישראל, אז "והשיבך יהוה מצרים באניות" ה' מברך [שעם ישראל יכבשו את הארצות האלו], ולכן כתוב ביהושע שעם ישראל שלט עד ארץ גשן, ביהושע כתוב פרק י"א פסוק ט"ו, יהושע כבש עד ארץ גשן. (מעלות הצדיקים).

יש נבואת הילד, אומר מה הפרוש נבואה ממשית "והשיבך יהוה מצרים באניות" (דברים כח, סח), עכשו קראנו את זה תשעים ושמנה קללות, כי צריכים להפך את הקללות לברכות, על ידי שמקריבים [בסכות] תשעים ושמנה כבשים הופכים את הקללות לברכות, הקללות זה הברכות הכי גדולות אומר היכל הברכה, אומר הזהר חדש הקללות זה הברכות הכי גדולות שיש בעולם, "קללו המה ואתה תברך" (תהלים קט, כח), שמקללים את הברך אדם אומרים לו ברכות, אדם אומר (- מתלונן) קללו אותי, קללו את אבא שלי, את אמא שלי, זה הברכות, זה צרופים, אתה לא מבין מה שמדברים אליך, זה הברכות הכי גדולות, כל קללה שמקללים את הברך אדם זה הברכה הכי גדולה שאפשר לתת לו.

זה "והשיבך יהוה מצרים באניות", שנבואת הילד זה שמצרים יחשבו שארץ ישראל יהפך לחלק ממצרים, ובסוף יהיה הפוך מצרים

1 עכשו אומות העולם רוצים להשמיד אותנו, יש להם כבר אטום, אומרים כבר שעוד שנה יזרקו אטום, אז מי ששובו בנים זה יתהפך לממתקים, רק יהיה קצת בעיה שזה (- הממתקים) רדיואקטיבי, אז יגידו תיקון הכללי, לפני שיכניסו סוכריה לפה יצטרכו להגיד תיקון הכללי. אולי תפגשו את הלוייתן.

קדושת הצדיקים

היה נשמת משיח

כ"ו אייר - יארצייט הרמח"ל הקדוש

הרמח"ל היה נשמת משיח ממש, וכל רבע שעה הוא ראה מלאכים, עד שזה התפרסם לרבני ונציה ורבי ישעיה באסאן היה השוער שלו, ר' ישעיה באסאן אמר לו שיוריד פרופיל, שיעשה את זה בהצנע, אבל הוא לא יכל, כל רבע שעה הוא ראה מלאך. והיה אחד קראו לו גורדון, הוא היה תלמיד של ה' צאוף והוא קצת התקלקל והוא בא לפאדובה ללמד באוניברסיטה, וכשהוא ראה את הרמח"ל הוא עשה תשובה, והוא שמע איך שהוא מדבר עם מלאכים, הוא שומע איך הוא מדבר. הרמח"ל סגור בחדר וכל רבע שעה הוא מדבר עם מישהו, עד שהוא גלה לו שזה בא מלאך גבריאל ומיכאל וגוריאל, כל רבע שעה בא מלאך חדש. ואז הוא פרסם את זה, זה היה בת"פ בערך, בתפ"ח, זה היה בדיוק חמשים שנה אחרי שנפטר

אותו האיש - שבתי צבי, אז חשדו שהוא גם שבתי, אז כל רבני ונציה החרימו אותו.

והוא כתב זחר, הוא כתב זחר שלם, את הזחר לקחו לו, נשאר רק השבעים תקונים שהוא כתב על בראשית - לעיני כל ישראל, זה נשאר. ואחרי זה הוא נסע לאמסטרדם, עד שכתבו לרבני אמסטרדם גם להחרים אותו, שם הוא הדפיס את המסלת ישראלים, ספרי קבלה לא הסכימו להדפיס לו, ואז הוא ראה שבכל מקום מחרימים אותו עלה לארץ, הוא הגיע בתק"ג לארץ, אחרי חצי שנה הוא נפטר. ומלאכים הביאו אותו לטבריה, כי הוא נפטר בעכו, אי אפשר להביא מעכו, אין חבורה של חב"ד קדישא, יש חמורים, חמורים זה שלשה ימים, אי אפשר ללכת עם גופה שלשה ימים. אז איך הוא הגיע מעכו לטבריה זה עד היום חידה. כי הוא היה נשמת רבי עקיבא, אז רק מלאכים הביאו אותו. (באר בשדה ל"א)

מילתא דבר יהותא

”אנחנו” – זה לפחות מה ש’אנחנו’ אמרה לי...

8: אם אתה כועס על מישהו. פשוט תחשוב:

* אם הוא קטן ממך – ספור עד 10, ואז תדבר.

* בגילך – ספור עד 30, ואז תדבר.

* גדול ממך – ספור עד 100, ואז תדבר.

* אם זו אשתך... המשיך לספור...

9: יש אישה, שהיא כמו מכונת כביסה. קודם

מסובבת אותך, אחר כך סוחטת אותך – ואז

תולה אותך...

..

10: אמא אחת טסה לחו"ל, והאבא היה צריך

לסדר את הילד, כמו שהאמא תמיד הייתה

עושה. בבוקר לקח האבא את בנו לגן, והגננת

אמרה: ”אדוני, הילד שלך לא בגן הזה”. לאבא

לא היה נעים, ולקח אותו לגן אחר. שוב הגננת

אמרה לו, שזה לא הגן הנכון. כך קרה אותו

הדבר כמה פעמים. עד שלבסוף אמר הילד

לאבא: אבא, אם נלך לעוד גן אחד – אני אאחר

לבית הספר....

1: 2,500 שוטרים במירון, ששומרים על – 500
עיתונאים, שמדווחים על – 100 נגנים, שמנגנים
בשביל – 2 רבנים...

2: המודעות אבל באיראן: ”ניצחו אראלים את
ה’מסוקים’...”

3: אני ממליץ לכם לא לעצבן אותי. אני יודע
גודו, קארטה, טאי קוואן דו, גיוג'יטסו, ועוד
מלא מילים מסוכנות...

4: אני מסתדרת עם החניה לבד – לא צריך
לבוא לשאול אותי אם אני צריכה עזרה, כל 20
דקות...

5: תגידו מה שאתם רוצים על נשים. אבל לדעת
להפוך משפט אחד, לויכוח של 6 שעות –
דורש כישרון רב!!!

6: כשהיא מחליטה להתעלל בך: ”עכשיו
תבקש, סליחה”. – ”סליחה”. – ”סליחה, כבר
לא תעזור”...

7: מהרגע שמתחנתים, אין יותר ”אני” יש

קדושת הצדיקים

הצדיק מכפר ומציל מהכל

מיתות בית דין, אדם שם את הנגר בכיס, הוא לא מוציא את הנגר, הנגר נמצא בכיס אחר, האף מתחיל לגזול, ואנשים רואים, והוא מקבל עכשיו בזיונות, והם רואים שהאף שלו שותת, או האף של הילד שותת, כל זה על ידי הצדיק האמת זה סקילה שרפה הרג חנקה, באותו רגע הוא מרגיש את הצער של כל הארבע מיתות בית דין, והכל מתכפר לזו כל העברות שהוא עשה כל החיים, אומר היכל הברכה, כל פעם שהוא מכניס את היד לכיס, הוא לא מוציא איזה גיר, איזה מטבע, הוא לא מוציא, הוא צריך לחפש בעוד כיס, בעוד כיס, אולי הוא שכח בבית, אולי זה נמצא בתיק, הוא מקבל עכשיו מליון ארבע מיתות בית דין, כל טפה צער שיש לבן אדם זה כמו מליון פעם ארבע מיתות בית דין, וככה הכל מתכפר לו, הוא לא צריך לעבוד נהר דינור, והוא לא צריך לעבוד עוד אושוויץ, ולא צריכים להכניס אותו לקרמטוריום, כי הוא כבר נשדף, מרב בושה הוא כבר נשדף, כבר שודפים אותו, הכל התכפר לו, הצדיק מכפר לו.

אדם הראשון שאל מה יהיה כאן? "בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און" (תהלים צב, ח), עונה לו ה', זה ה' אומר - "להשמדם עדי עד" הם חלק מהתקון, אחרי שקבר אדם נופל בידי היצר הרע, והוא עושה עברות, אז חלק מהתקון שיבואו נאצים יכפרו לו את העוונות והוא יכנס ישר לגן עדן, בלי נהר דינור, בלי שום פניה, וזה גם אברהם פעל, שאמר לה' שלוקח על עצמו לתקן את הארבע דורות, שהן דור אנוש, דור המבול, דור הפלגה, ואנשי סדום, שכלם יתעברו בילדיו, והמצרים ירדו בהם בפרך ארבע מאות שנה, ועל ידי זה יהיה תקון העולם, ויסבה שלא נתקן העולם, הוא לכאורה מפני שלבסוף לא יכלו להשאר במצרים יותר והוציאתם ה' קודם לזמן כמובא). אבל הצדיק האמת יכול לעשות את הכל בלי שום כוונה, בלי שום נהר דינור, הצדיק יש לו פח לתקן את הכל, כמו שאומר ההיכל הברכה, שאדם שם את היד בכיס הוא לא מוציא את הנגר, האף גזול לו, הוא כבר קבל את כל הארבע

היננד ילדים

ילד שפורש מחברים רעים – ראוי לנבואה

אם ילדה שהיא פורשת מכל החברות הרעות, היא לא מדברת עם חברות רעות, לא שומעת מלים לא יפות, אז היא ראויה לנבואה. אז דבורה שהיא בחיים לא התחברה עם ילדה לא טובה, אז היא היתה ראויה לנבואה. אומר הרמב"ם בפרק ז' איך אנחנו יודעים אם [הוא] נביא? הוא אומר או שנביא מעיד עליו, או שאנחנו יודעים אותו שמילדותו הוא לא מדבר מלים לא יפות, הוא לא מתחבר עם חברים רעים. (מעלות הצדיקים).

הרמב"ם אומר: כל מי שפורש מבני גילו אז הוא ראוי לנבואה. הרמב"ם מביא את זה ביסודי התורה, שכל מי שפורש מבני גילו הוא ראוי לנבואה, כל מי שרואים אותו מילדותו שהוא לא משחק עם ילדים, [הוא] אומר תהלים, אומר משניות. הוא לא מתחבר עם ילדים רעים, אז הוא ראוי לנבואה, אז כל אחד ראוי לנבואה.

קדושת הבית

חינוך הילד – תלוי בעיקר באשה

הוא יוכל לקום ותיקין הוא יקום לפני האבא, כל ההתפתחות של התינוק זה רק מחלב אם. כי התינוק מקבל תשעים אחוז מהאמא, עשור אחוז מהאבא. הכל הוא מקבל רק מהאמא. [ולכן] האמא צריכה לקרוא הרבה שיח שרפי קודש הרבה לקוטי הלכות, כל הלקוטי הלכות זה דברים פשוטים, כמו הרמב"ם. בחב"ד לומדים גם רמב"ם, כל אשה צריכה ללמד בכל יום פרק מהרמב"ם.

כי תמיד האשה יותר מהבעל. [-] אומר שלעגיד לבוא יתגלה שהאשה יותר מהבעל. כי האשה היא זו שמחנכת את הילד, הוא בתוך הגוף לה תשע חדשים. ואחרי זה עוד שנתים היא תיבת להניק, תיבת להניק! כי המח נברא רק מהחלב אם, לא ממטרנה לא משום דבר. המח של התינוק הוא מתפתח רק על ידי חלב אם, ואז התינוק הזה יוכל ללמד, יוכל ללמד עשרים וארבע שעות הוא לא יתעייף לעולם.

קדושת הגמורה

חוץ מהתורה – אין כלום

אדם שלא לומד הוא רש ונקלה! צריך לדעת שחוץ מהתורה אין כלום! או שאתה מביא פרנסה או שאתה לומד תורה, אין באמצע, אין לשכב במטה, אין להיות בְּיָאוֹשׁ.

כל אדם יכול להיות תלמיד חכם כמו רבי עקיבא, יתחיל בגיל 40, כתוב [שרבי עקיבא היה] [עם הארץ] גמור, כתוב יש כאן מדרש הגדול בראשית שמות [על הפסוק] "שלח נא ביד תשלח" – הוא (- משה רבנו) כבר

עולה לשמים, עוד דקה מקבל את התורה, ואז הוא רואה את כל הדורות, הוא רואה את רבי עקיבא, הוא אומר: רבנו של עולם, אני מתפטר! הגיש פטורין, מכתב פטורין, הוא דקה לפני קבלת הלוחות, הוא [אומר]: לא, "שלח נא ביד תשלח" – אני ראיתי את רבי עקיבא אני התפטרתי. [אבל] מי זה רבי עקיבא?! עם הארץ! [עד שהתקרב לתורה הוא התנהג כמו] גוי גמור! הוא היה גוי! גוי גמור! (שעור מתשפ"ג).

קדושת המידות

שהפרקליטות לא מרשה, אז כל אחד יראה לארנן עד חג השבועות מליארד דולר לרב, כל אחד, לא פחות ממליארד, מי שלא יביא מליארד לא יוכל להכנס בשבועות.

אז אדם צריך לדעת שמליארדים, שכל הפגמים מכל הגולגולים – על ידי ספירת העמר מתקנים את כל הפגמים של כל השנה, כל השפע לכל השנה זה הכל על ידי ספירת העמר, אדם חושב: מה אני צריך לספר ספירת העמר חצי שעה, אני יכול לספר ספירת העמר בשתי שניות.

כל השפע לכל השנה – ע"י ספירת העומר

כתוב שבועה שבועות תעשה לך כמצות משאת ידי, שבועה שבועות [-] ידי, כל השבועה שבועות – לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו, זה לצאת מפגם הברית, כל השבע שבועות ששרים את זה וצועקים, זה רבי נתן אמר יתנו על זה דין וחשבון על הלילה האחרון [של ספירת העומר שהיו מתפללים יחד כשהתכנסו אצל ר' נתן ועכשיו ביטלו חטא זה] לבד זה גיהנום... כל אחד יראה להביא מליארד דולר לרב, כל אחד, בלי יוצא מהכלל, אפלו

השמועה: תיאום עם איראן על נצירת אש למירון בל"ג בעומר

המידע המובא כאן נמסר לנו מגורמים ב'נטורי קרתא' טרם ל"ג בעומר. למידע לא הוצגו ראיות, ולכן לא פורסם עד כה. אולם נוכח המידע מהשטח ביום ל"ג בעומר ששמועה זו הביאה המומים למירון, ונוכח העובדה שבפועל לא נורו רקטות למירון בל"ג בעומר – אנו מביאים את הדברים

החבר הזה שנדחף לך לתמונה עם השטויות שלו..

"חיזבאללה החריב את מטולה":
170 בתים בעיר הצפונית הושמדו

אל תחנך את ילדיך
ממילא הם יהיו דומים
לך.

s_DAKOT

חנך את עצמך.

לפני שאינני יצאה
מהבית היא ביקשה
ממני שאתלה את
המכונה, אני לא מבין
על מה היא כועסת

נראה לי שהגיע הזמן
שנפסק לבנו אותך

דג עם פה סגור אף פעם
לא נתפס בחכה.
תלמד להישאר שקט.

איך להשאיר טיפ

♦ בפגישה ♦

לא מבינים למה שדוכים
מתפרקים!
אז מחפשים 'עצות'...
האשה רוצה לשמוע דבר תורה!
תגיד איזה דבר תורה,
תגיד איזה מלות עדוד -
אל תשאל אותה שטויות.
איזה יאכטה,
ואיזה מרצדס לקנות?
אפשר לדבר איתה שעה דברי
תורה,
אפשר לעשות איתה שעה
התבודדות,
לקחת אותה לשדה.
בחורים מתחתנים,
בחורים שהם בגיל שבע עשרה
כבר.
אבל צריכים לדעת:
אם הם לא ידברו דברי תורה -
אז זה מתפרק!
האשה רוצה לשמוע דברי תורה -
זה מה שמענין אותה!
לא מטוסים,
יאכטות,
מרצדס -
זה לא מענין אותה!
האשה רוצה לשמוע איזה דבר
תורה!

♦ השידוכים ♦

הרבה אמר:
הייתי בשמים -
לא רציתי לרדת בשום אופן.
רק בסוף מה?
שהוא ראה את הכסא עם כל
השידוכים.
כל השידוכים -
זה רק רבינו!
רבינו עושה את כל השידוכים -
עד סוף כל הדורות!
את כל השידוכים -
של כל בני תמותה,
עד סוף הדורות,
עד שיבוא משיח,
עד סוף האלף השישי -
רבינו עושה את כל השידוכים!
אדם עושה שידוך -
שיגיד:
"בזכות רבי נחמן!"
אברהם אמר:
"מלאכי ילך לפניך."
אל תתבלבל!
אם אדם לא מתבלבל,
הוא הולך עם הצדיק -
אז הוא מוצא את השידוך שלו!

♦ לעלות למירון ♦

בל"ג בעומר,
צריכים דוקא לעלות!
חזן מ"שובו בנים",
אף אחד לא יוכל לעלות למעלה!
במקום להאשים את המשטרה-
מאשימים אותנו.
זה היה שם מעבר צר-
ואנשים הגיעו.
הגיעו ארבע מאות אלף איש,
ולא נתנו להם לעבור.
המשטרה חסמה את המעבר.
זה פשוט פשע של המשטרה.
במקום להאשים את המשטרה,
ובמקום שהחוקרים יאשימו את
עצמם-
הם אומרים:
לא!
אשמים החרדים, והכל.
עכשו לא ניתן לאף אחד להגיע.
אבל "שובו בנים"-
יצליחו להגיע,
איך שלא יהיה!

בפרסום
ראשון!

שביבי אור

מכתב נורא במעלת ובנחיצות "קרן שביבי אור"

לשביבי אור

חזקו ואמצו כל המיחלים לה'.

היום 'שביבי אור' הוא הקרן אור היחידה שיש בדור הזה להאיר את השכינה הקדושה, ולהאיר את נשמות ישראל בדור הזה, הדור החשוק ביותר מאז בריאת העולם.

והחוברת של 'שביבי אור' היא החוברת שמפיצה אור יקרות על כל נשמות ישראל, שרק 'שביבי אור' יכל להביא היום את האור לתוך עומק הנשמה לעולם ועד.

אליעזר ברלנד

קרן שביבי אור פועלת ללא מטרת רווח כלל

מפעילות הקרן: חוברת שבועית | עלון לילדים | כולל לכתבת ועריכת שיעורים | הוצאת ספרים | הוצאת חוברות לפי נושאים | הוצאת דיסקים | מאגר להנצחת כל החומר המתועד על הרב שליט"א | הפצת דברי הרב שליט"א בכל רחבי הארץ והעולם במחיר הקרן

להשתתפות, צרו קשר עוד היום: 058-3289-318

צדקה תציל ממות

לאנשי שלומינו היקרים:

כולנו זוכרים איך שבמשך כל השנים לא פגע כמעט המוות בקהילה הקדושה, ואילו בשנתיים האחרונות נפטרו למעלה מ-13 מהקהילה ז"ל.

התורה הקדושה כותבת: "וּצְדָקָה תִּצְלֵל מְמוֹת", וכפי שראינו ושמענו מאות ואלפי מקרים שבכל עת צרה וצוקה היו מביאים פדיון נפש למורינו הרב והיו נפדים וניצולים מהצרה ויוצאים ממוות לחיים, ועל כן בשנים האחרונות מאז שנאסר עלינו ליתן למורינו הרב פדיונות בעו"ה להציל נפשותינו לא נמתקו הגזרות הנוראות ונפטרו גדולים וצדיקים ועוללים שלא חטאו מהקהילה הק' [וכן אמר מורינו הרב].

מורינו הרב אמר מספר פעמים שצדקה להוצאות ספריו והפצתם נחשבת ממש כפדיון לתוך ידיו הקדושות.

על כן נתחזק להשתתף בהוצאת ספריו הקדושים והפצתם להגדיל ולפאר שם רבינו הקדוש בעולם ובזכות זה ננצל מכל רע.

בשנים האחרונות פתחנו ב**שביבי אור** כולל לכתיבת כל שיעורי מורינו הרב והדפסתם במחיר הקרן, למען לא יאבד שום דיבור קדוש, והכל בצורה מפוארת עם ביאורים ומראי מקומות ועוד הרבה מעלות חדשות, חלקים גדולים מהספרים הוגהו על ידי מורינו הרב בעצמו, בכולל עמלים על התמלול הכתיבה ההגהה העריכה הביאור והניקוד עשרות אברכים תלמידי חכמים, עד כה יצאו לאור 8 ספרים **שנמכרו במחיר הקרן**.

וכעת אנו עומדים לפני הדפסת 7 ספרים, חדשים של מורינו הרב, 3 של תשפ"ג ו-3 של שנת תשפ"ב הכוללים שיעורים תפילות מאמרים ומכתבים, ותשע"ו חלק שלישי. ועוד היד נטויה, וכעת בשלבי עריכה שונים ובכתיבה עוד מספר ספרים, כמובן שההיקף האדיר של הפעילות עולה עשרות אלפי שקלים בחודש, ואנו נמצאים בחובות גדולים.

יחד נוציא הספרים הקדושים לאור וננצל מכל פגע רע.

מורינו הרב הבטיח שמי שיתמוך ב'קרן שביבי אור' יזכה:

לראות את משיח בן דוד פנים אל פנים

להשתתפות בהדפסת והפצת הספרים הקדושים:

058-3289-318